BUDAPEST, 1943. MÁRCIUS 17. — III. ÉVFOLYAM 12. SZÁM.

Ára: 20 fillér

MAGYAR FUTÁR

RAJNI FERENC LAPJA

HONVÉDEK KÖZELHARCA AZ UJ ÁLLÁSOK ELÖTT

(Jánossy Endre felvétele.)

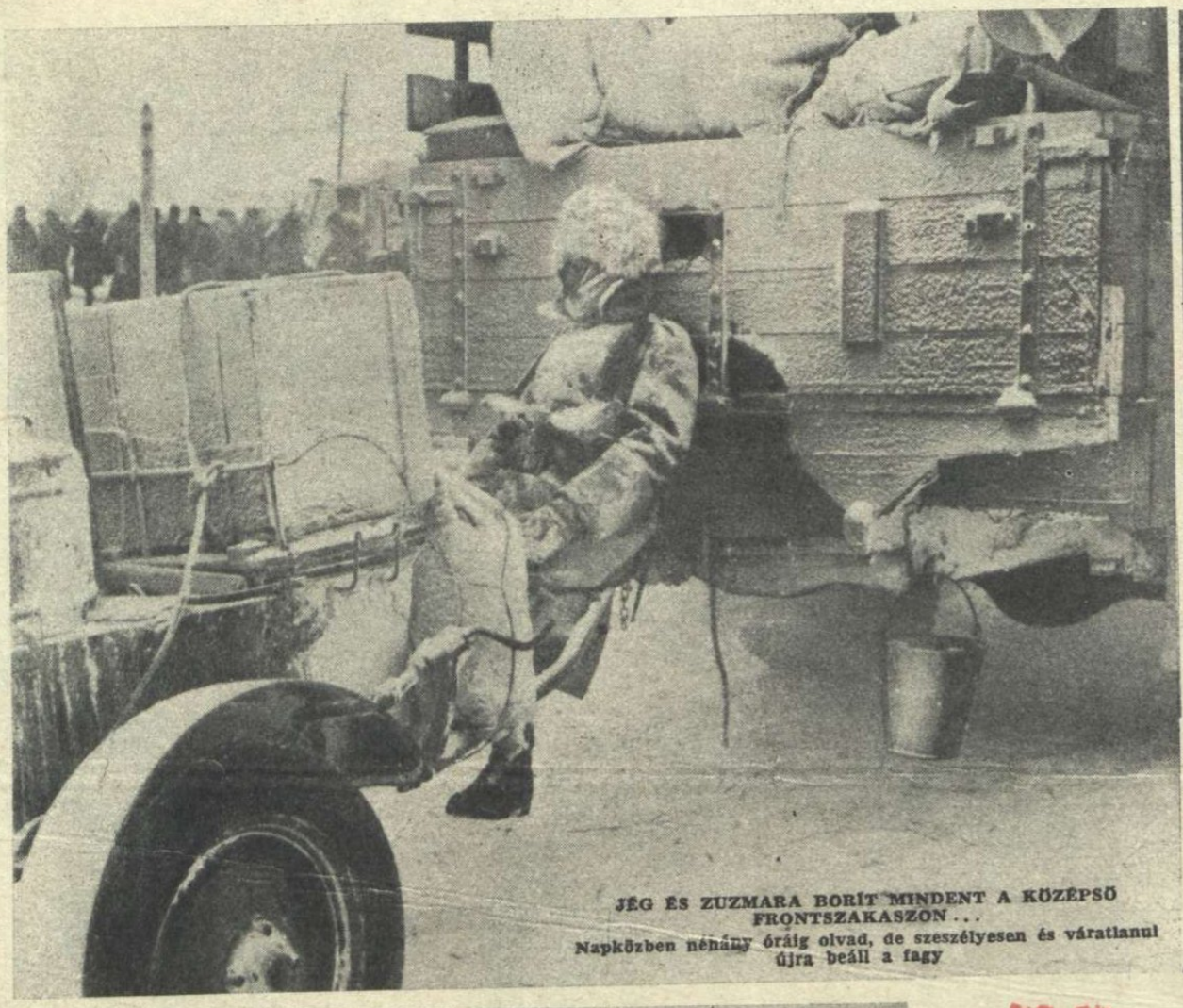

JÉG ÉS ZUZMARA BORÍT MINDENT A KÖZÉPSŐ FRONTSZAKASZON . . .
Napközben néhány óráig olvad, de szeszélyesen és váratlanul újra beáll a fagy

TÜZHARCBAN TÖRNEK ELŐRE A HONVÉDEK A ROHAMVONALIG
Minden bokrot, fát, szekeret felhasználnak fedezékül, az új állások előterében

Honvédeink

A HONVÉD LÉGIERŐ HATÁSOSAN TÁMOGATJA A FÖLDI ALAKULATOK HADMŰVELETEIT
Bombázóink bolsevista utánpótlási vonalakat, csapatgyülekezéseket és készenléti állásokat rombolnak szét . . . Hordják az ötvenkilósokat a gép alá

GONDOS ELŐKÉSZÜLET A HARCI ÚTRA

ELHELYEZIK A BOMBÁKAT A GÉPBEN

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI

DR. KOVÁCS SÁNDOR
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, Magyar Koronás Bronz Érdemérem, hadiszalagon a kardokkal

BERHIDAI PARRAGH LÁSZLÓ
zászlós, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadiszalagon a kardokkal

STANC JÓZSEF
zászlós, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadiszalagon a kardokkal

BÁTKY JÓZSEF
zászlós, Magyar Bronz Vitézségi Érem

MÉSZÁROS JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

MARTON VILMOS
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem, kétízben és II. oszt. német vaskereszt

NAGY JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Kisezüst Vitézségi Érem

ROHAM! A kerítésen belül fekvő házak között kétségbeesetten védekeznek a bolsevisták, de . . .

. . . a roham megtörte az ellenállást és a házak közül előszivárog a megvert ellenség

a keleti fronton

(Jánosffy Endre felvétele.)

INDULÁS ELŐTT MÉGEGYSZER ÁTVIZSGÁLJÁK A MOTORT . . .

A PILÓTA MÁR BENN ÜL A KORMÁNYRÚD ELŐTT . . .
Az indító személyzet ráhúzza a fülkére az üvegtetőt, néhány pillanat és a gép nyilegyenesen vesz irányt a bolsevista vonalak felé . . .

JÁNOSFFY (HANULA) ENDRE,
a Magyar Futár belső munkatársa, harctéri bátor magatartásáért Bronz Vitézségi Érmet kapott

GALLAI JÁNOS
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

GECSE LÁSZLÓ
szakaszvezető, Magyar Bronz Vitézségi Érem

KOPASZ JÓZSEF
tizedes, Magyar Kiezüst Vitézségi Érem és Magyar Bronz Vitézségi Érem

STRASSER JÁNOS
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi Érem

1.

KIFOGYOTT A BENZIN!
A páncélgránátosok az ellenségtől körülzárt havas síkon, kirakják szalmából óriás betűkkel a figyelmeztető szót: „Benzin!" Az átrepülő német repülőgépek azonnal továbbadják a segítséget kérő üzenetet az illetékes helynek . . .

BENZIN HULL AZ ÉGBŐL!

HOGY LÁTJÁK EL A KELETI FRONTON ÜZEMANYAGGAL A SÜNÁLLÁSOKBAN KÖRÜLZÁRT NÉMET HARCKOCSIKAT?

A **mozgóháború** ezer új technikai feladat gyors és lelemények megoldását követeli Európa hős védelmezőitől s a vörös hadsereg rohamainak feltartóztatása és az ellentámadások kialakuló sikere éppen azt bizonyítja, hogy **a változó körülményekhez való katonai alkalmazkodásban mutatkozik legyőzhetetlennek a tengelyhatalmak hadereje.** A szovjetfront északi, középső és déli szárnyán, az erők átcsoportosítása, a vonalrövidítések és az új támadások előkészítése igen sok helyen hátrahagyott erőcsoportok és körülzárt hídfők kitartó, kemény harcát tette szükségessé, **az átfogó, nagy tervek sikeres végrehajtása érdekében.** A főerőktől elszakadt harci egységek életfontos szükséglete az — **utánpótlás,** az egyetlen lehetséges úton, a levegőn át. **Érdekes képeink a légi utánpótlás izgalmas részleteit mutatják be olvasóinknak.**

2. VISSZATÉRŐ HARCIGÉP
húz el a sünállás fölött s a gránátos magasra emeli az üres benzinkannát, mutatni légi bajtársainak, hogy nincs már üzemanyaguk s kénytelenek lövészárkot ásni, a küzdelem folytatására . . .

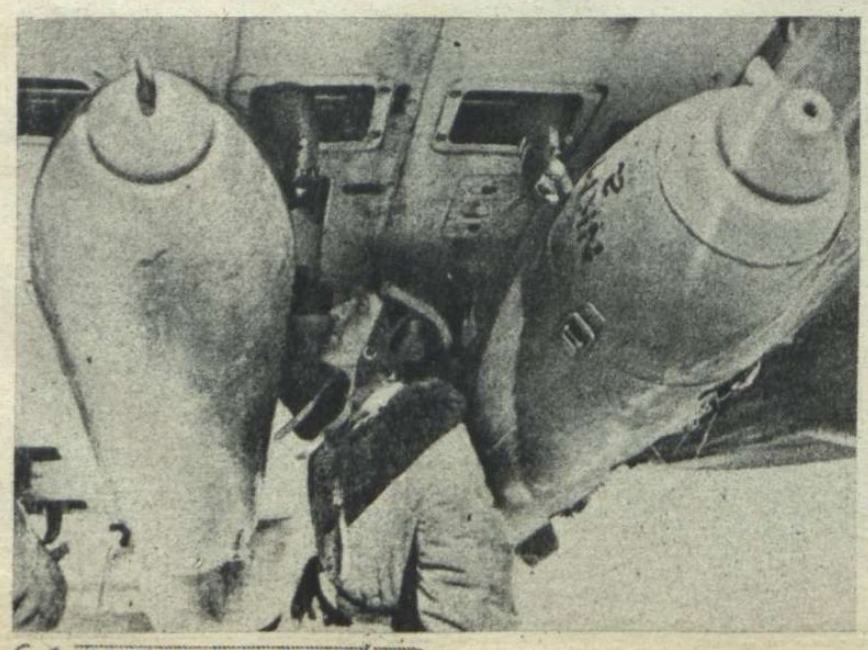

3. ←

A HÍR MEGÉRKEZETT
Lázas munka folyik a repülőtéren
Percek alatt felszerelik a repülőgépekre a benzinbombákat, hogy a sünállásba szorult bajtársak ellátását biztosítsák. A parancsnok gyors szemlét tart az indítás előtt, aztán felbúg a motor s a gép elindul

4.

MÉLYREPÜLÉSBEN
tart a szállítógép a körülzárt páncélosok által védett szük terület felé.

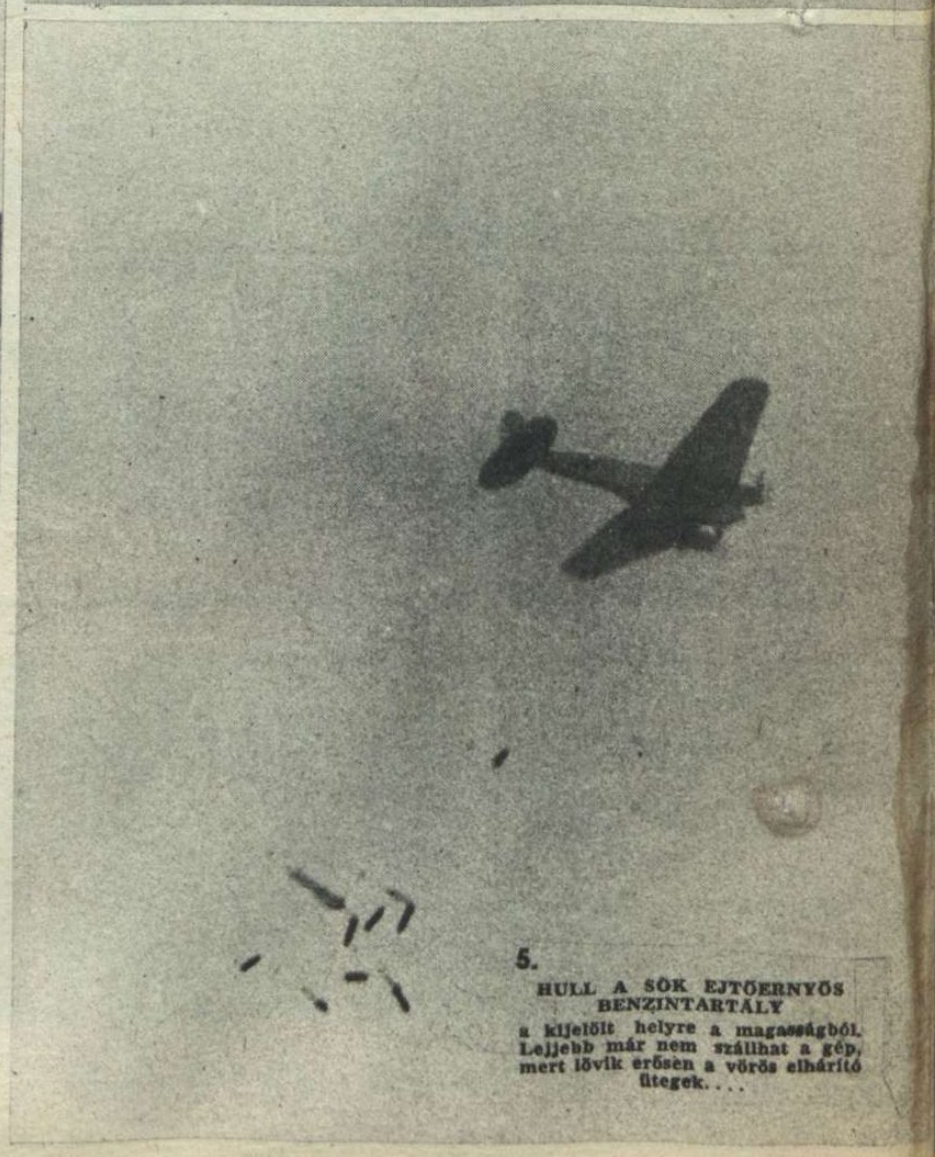

5.

HULL A SÖK EJTŐERNYŐS BENZINTARTÁLY
a kijelölt helyre a magasságból. Lejjebb már nem szállhat a gép, mert lövik erősen a vörös elhárító ütegek. . . .

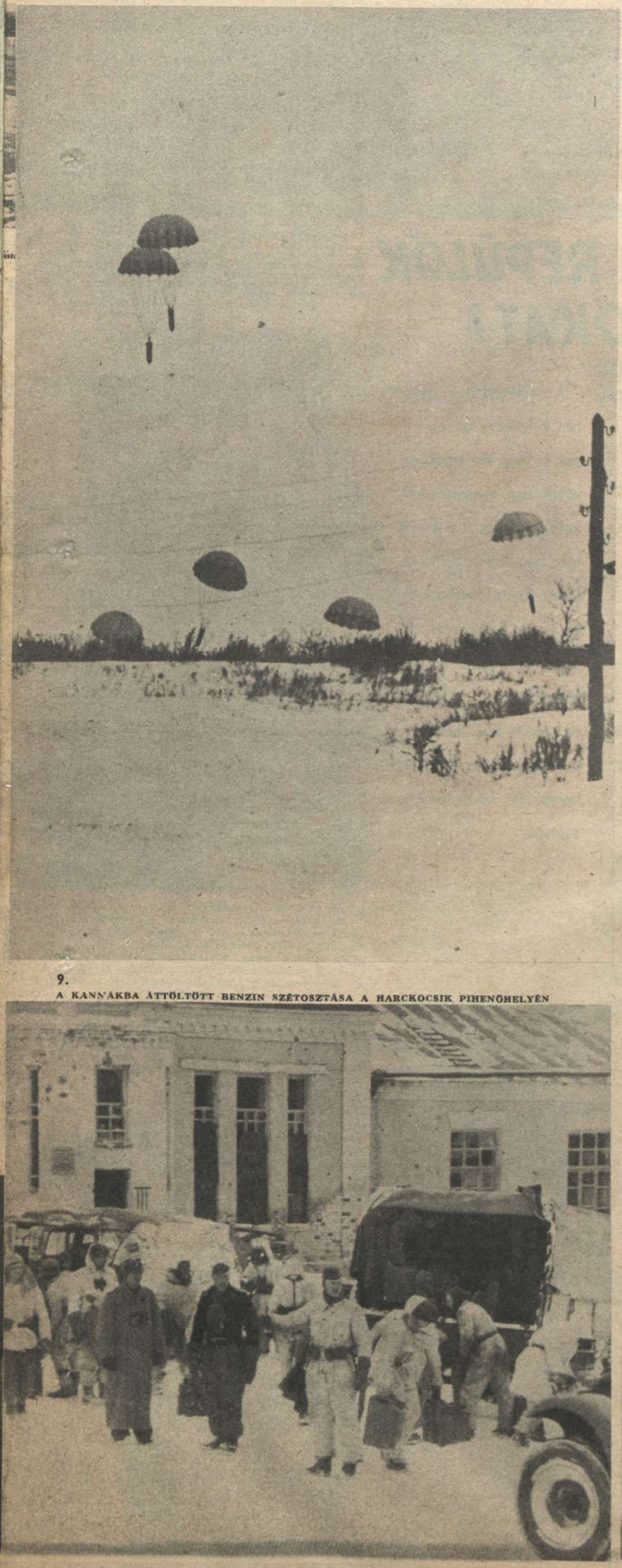

6. ←

LASSAN ERESZKEDNEK LEFELÉ
a benzintartályok a havas síkságra

7. →

BOLDOGAN SZEDIK ÖSSZE
a páncélosok a szabad mozgást és a harcot biztosító benzinbombákat

8. ↓

A BENZINBOMBÁKAT
a szilárdan tartott kis szovjetvároskába szállítják. A tartályok leszerelt felső részéhez van erősítve az ejtőernyő . . .

9.
A KANNÁKBA ÁTTÖLTÖTT BENZIN SZÉTOSZTÁSA A HARCKOCSIK PIHENŐHELYÉN

10.
ELINDUL A PÁNCÉLOS OSZTAG,
áttörni az ellenség ostromzárát. A légi utánpótlás nélkül nem szabadulhattak volna meg . . .

HOGY BOMBÁZZÁK A REPÜLŐK AZ ÓCEANI HAJÓKAT?

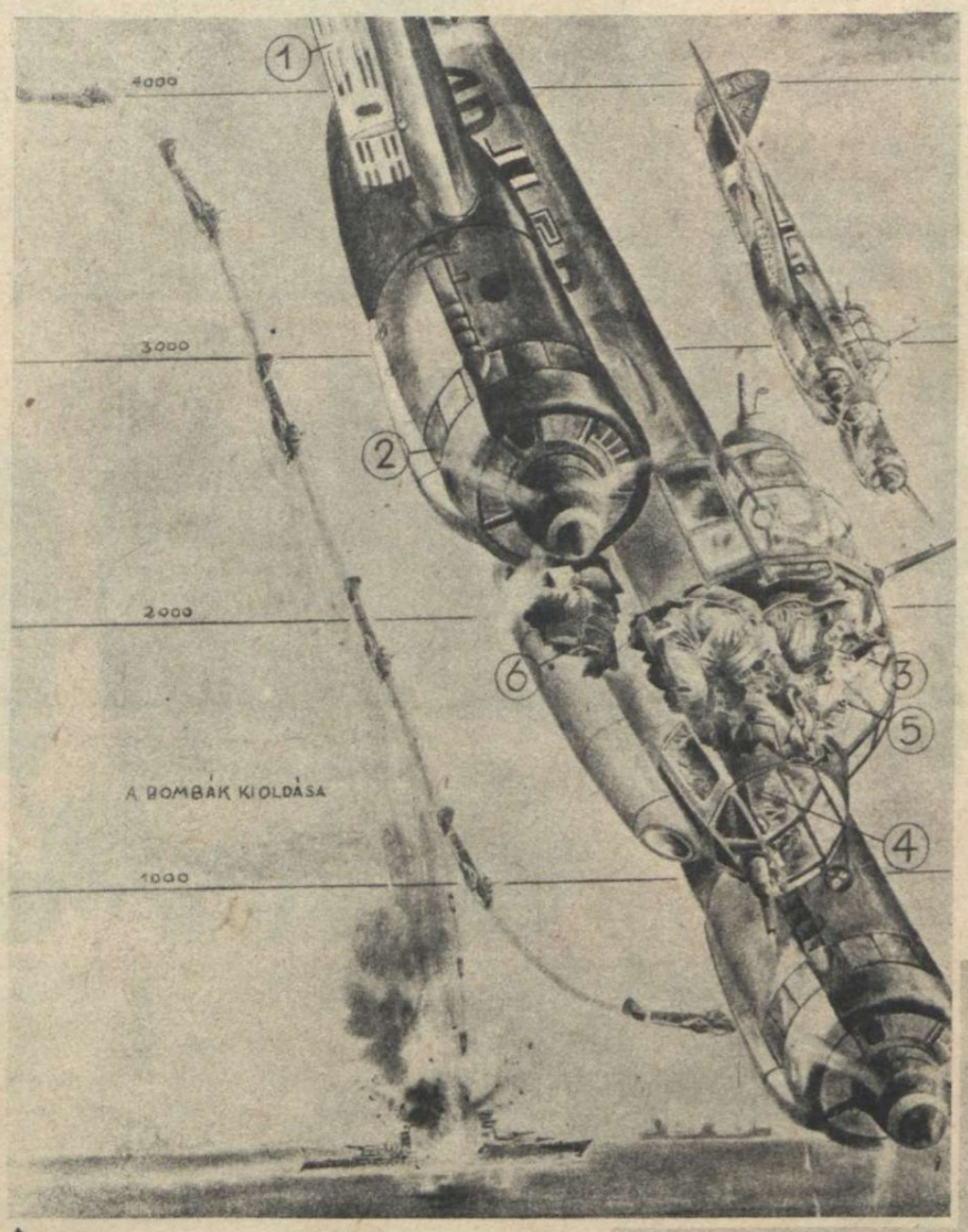

A hadijelentések gyakran számolnak be az angol és amerikai hajókaravánok légi bombázásáról. Ezek a merész támadások igen gyakran a partvidékektől óriási távolságban, az óceán nyilt vizein zajlanak le és súlyos károkat okoznak az angolszászok gyérülő hajóhadában. **Érdekes rajzaink a tengeri bombázás módszereit is-mertetik.**

1. TÁMADÁS VÍZSZINTES MÉLYREPÜLÉSBÖL. Ez a „brücken-féle" eljárás, amelyet a német bombázók, a háború elején használtak nagy eredményekkel. A 30 méter mélységben zúgott az ellenséges hajó felé röppályájú találatra oldotta ki bombált. Közvetlenül a l a repülőgép a szó szoros értelmében átugrotta a hajót robbanás pillanatában, már a másik oldalon legyen... fegyverzetének megerősítése és a nagy karavánok indít tette meg ezt a támadási módszert..

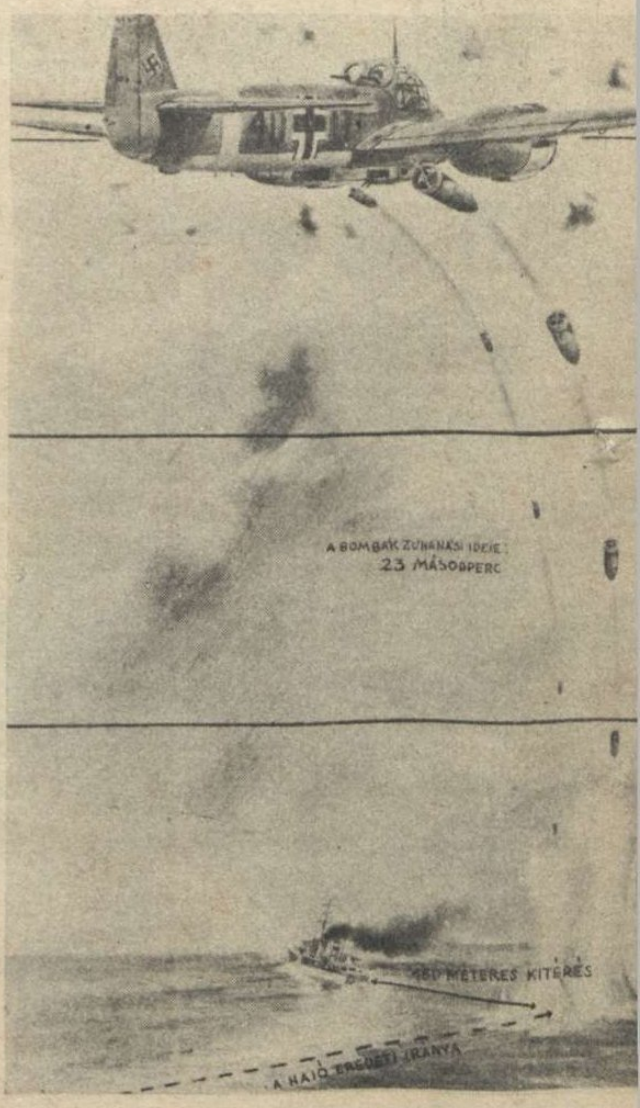

2. AZ ELAVULT VÍZSZINTES MAGAS TÁMADÁS. 3000 méter magasból irányították a bombákat az e hajóra, természetesen a szél irányának figyelembevételév méterről azonban, a bomba 23 másodpercig zuhan a cél az idő elégséges ahhoz, hogy a megtámadott hajó teljes irányt változtasson s körülbelül 150 méterre kerüljön a mes célponttól. Ez a bombázási módszer nem biztosított sikereket.

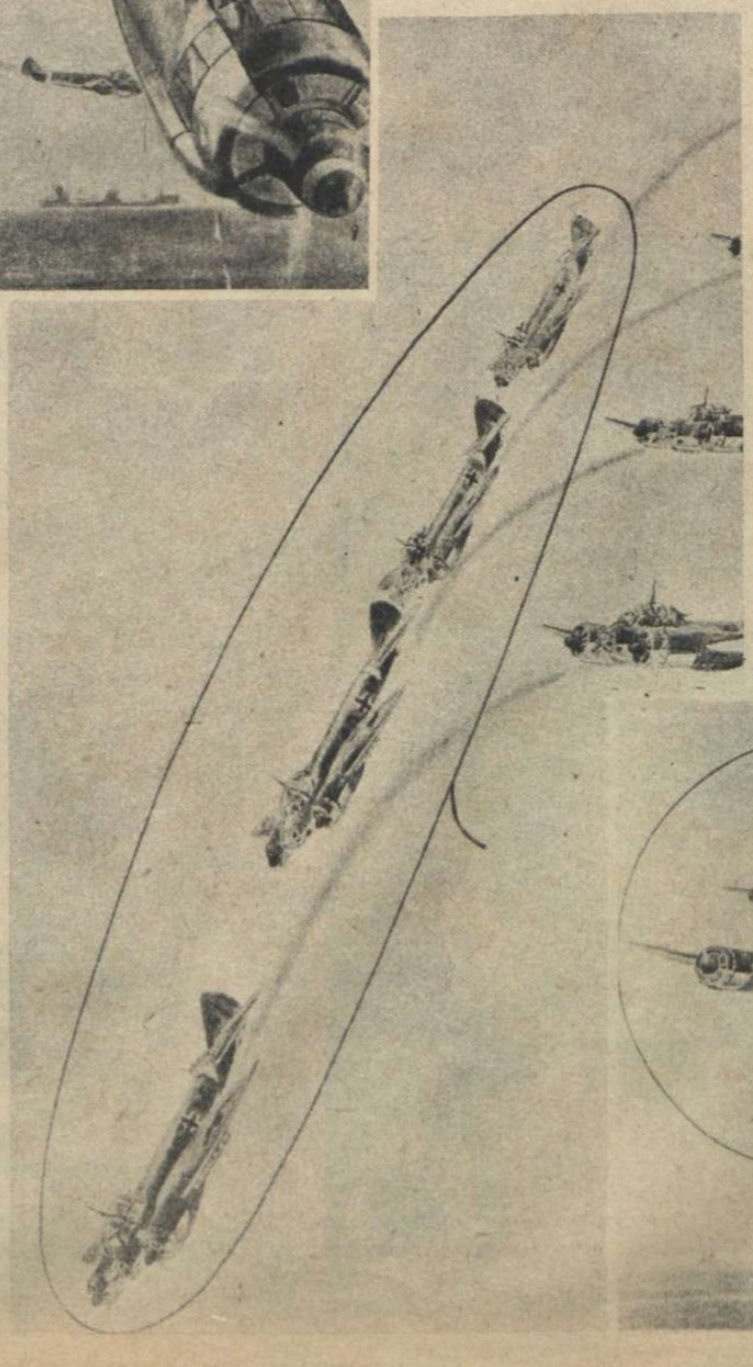

3. A KORSZERŰ ZUHANÓTÁMADÁS. Ennek a támadási módszernek az a lényege, hogy magát a gépet irányítják az ellenséges célpontra s így küszöbölik ki a vízszintes támadás sok hibaforrását. A harcigép már 4000 méter magasságból a cél felé zuhan, de bombáit csak 1000 méter magasságban oldja ki, vagy még alacsonyabban... A bombák már a repülőgép elért sebességével kezdik süvítő zuhanásukat s pillanatok után a célba robbannak. A hajó nem tud kitérni és elmenekülni. A támadás a következőképen zajlik le: 1. A vezető 4000 méter magasságban kinyitja a zuhanófékeket. 2. A motor hűtőajtócskáit bezárják a motor túlságos kihűlésének megakadályozására. 3. A vezető a gépet a célra irányítja. 4. A megfigyelő a gépágyúval leköti az ellenséges elhárító tüzet. 5. A vezető a kormányra szerelt gomb megnyomásával kioldja a bombákat s a gépet azonnal kiemeli a zuhanórepülésből. 6. A lövész a távozás pillanataiban még tüzet zudít gépfegyveréből az ellenségre s megfigyeli a találatok hatását

5. A TÖMEGES ZUHANÓTÁMADÁS UTÁN a kötelékek eg tartása a legfontosabb feladat. A nyilt óceánon a hajó ván kísérő hadihajók egyesített tüze és a repülőgépanyaha felszálló vadászgépek ellen egyformán kell biztosítani a köte elhárító erejét. A tökéletes kiképzés, a bátorság, az egy fegyelem és a villámgyors elhatározás csodája minden si légi támadás az óceán végtelen vizein...

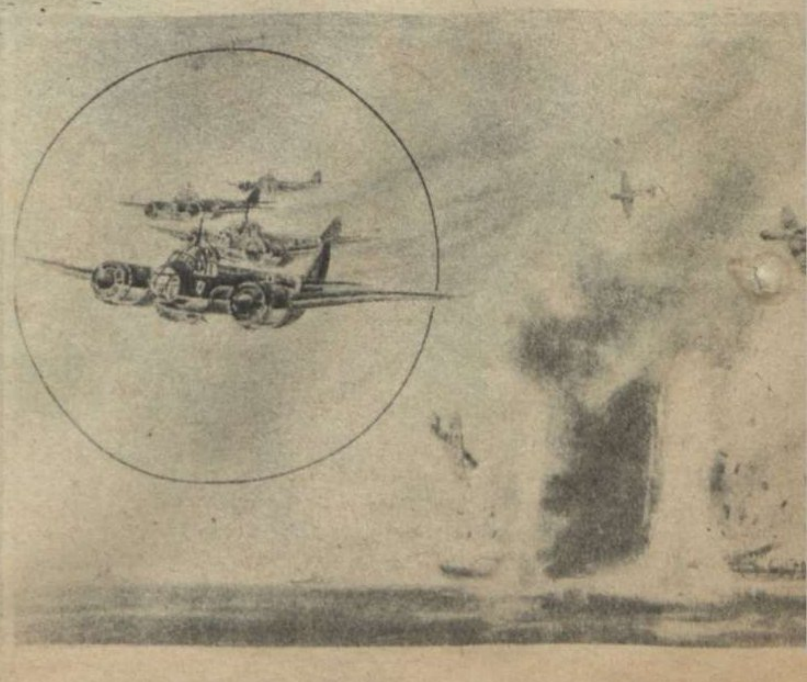

4. TÖMEGES ZUHANÓTÁMADÁS: — A HATÓERŐ LEGMAGASABB FOKOZÁSA. A zuhanó harcigép pompás találatát megsokszorozza több repülő közös támadása. A tömegtámadásban az egyes repülők és kötelékparancsnokok személyi harckészsége és vasfegyelme a döntő tényező. Csak akkor sikerül mindegyik repülőgépet ugyanolyan zuhanási szögben ráirányítani az ellenséges célpontra, ha a zuhanó harcigépek köteléke tiszta, pontos formában közelíti meg az angolszász hajórajt...

HÉTRŐL HÉTRE

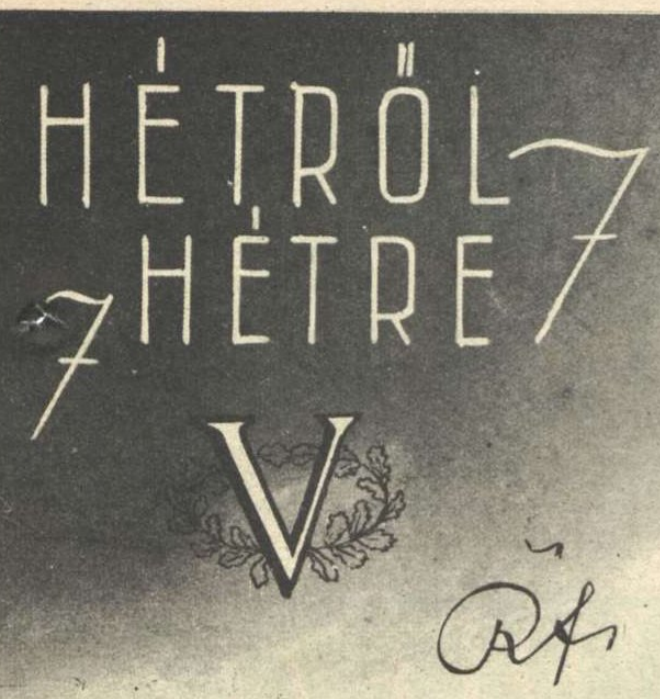

Zuhogott

a betű, a szó, a bőlevű mondat, a sujtásosra dagasztott és papirra vetett beszéd a baloldali sajtóban és berkekben, az örök március dicséretére s nem a mi hibánk, hogy a cifra ömlengések olyan rosszul s gyatrán takarták el a csődszagú, véges, mai célokat. Kisajátíthatatlanul a miénk, — minden hivő magyaré, — a történelmi mult; népünk és nemzetünk sok gyönyörű lázadása a vak erők uralma ellen; a mienk minden magyar álom, harc és küzdelem; miénk a szépség, a diadal s a vesztett nagy ügyek fájdalma; miénk a szabad élet szeretete, az igazság kutatása s a munka és a gyötrelem a jobb jövendőért. Az ezer év megszentelt birtokából egyetlen magyart sem szabad kizárni s 1848 márciusa sem arravaló, hogy a mai élet politikai küzdelmeibe, elorzott kincsnek és tudománytalan igazolásnak belerángassák! Petőfi Sándor nem tanuja a jelen politikai perében sem a jobboldalnak, sem a baloldalnak s a tisztességes küzdelem szabályait sértik meg azok, akik nagy hanggal s mellveregetéssel, mint Petőfi szellemi jogutódjai ágálnak a pártszervezkedés porondján. Ez a politikai bújócska nem méltó a mai időkhöz és az új márciusok követelményeihez! Álljon ki minden ember a maga nevében s ütközzenek meg egymással saját hitek, érvek s gondolatok, a kor és a mai feladat parancsa szerint, mert csak az ilyen küzdelem tisztázhatja a fogalmakat és erősítheti meg a nemzetet az akarat és a lelkiismeretes elhatározás öntudatában. Értsük meg már végre-valahára, hogy közel minden régi politikai idézet hamis, ha azt a jelenkor sajátos viszonyaira alkalmazzuk... 1848 márciusának semmi köze sincs az 1943-as zsidó törekvéshez, amely az osztályharc elméletének átmentésére kitalálta a „polgárok, parasztok és munkások" részvénytársasági egybeszervezésének suta és együgyü politikai meséjét. Zuhog a sok hamis idézet, elhitetni a magyar dolgozókkal, hogy minden új gondolat zavaros, veszedelmes, ködös demagógia s csak az a jó, amit a levitézlett baloldali vezérek, írók és intellektuellek, másoktól elszavalnak. Nevetséges és sírni való, hogy a vacogófogú óvatosságot, a hátrálást, a korszellem tagadását s az idézetekből való élősködést, marxista és polgári forradalmárok ajánlgatják márciusban s a márciusi ifjakra való hivatkozással, természetesen csak a búsan remélt baloldali konjunktúra beköszöntéséig, mert akkor azután másképen beszélnének... Szabad szerényen megjegyeznünk, hogy — Petőfi nem ilyen volt?!...

50 napszámos fiú

110 pengőjét küldötték be szerkesztőségünkbe Vámosújfaluból a fronton harcoló honvédek családtagjainak megsegítésére. „Nagyon szegény gyermekek felajánlása ez", — írja a tanítónő s ettől az egyszerű mondattól belopakodik a márciusi napfény a szivünkbe. Ez az emlékezés a múltra, ez az apák és a fiúk lelki közössége, ez a példa, amely a szűkös, nehéz életet élő magyar családok házatájáról világit felénk. Ahogy a gyereknek a napszámból hasítja ki a szülő a fényes pengőt, a közösségi gondolat megtanítására... Többet ér az ilyen egyszerű cselekedet, mint a márciusi csillagról írott s a magyar nép boldogítására szánt következő mondat: „Szélesebb alapzatú programot már azért sem dolgozhatunk ki, mert a háború egyenlete még igen sok meg nem oldott ismeretlent tartalmaz, amelyek kiszámítására nem elegendők az ismert politikai logaritmustáblák, sem a magasabb politikai tudomány és művészet differenciál és integrál számítása. Nagyszabású politikai, szociális és gazdasági rendszerek kitervezése, sokrétű programok felállítása ma még kárbaveszett fáradtság és hiú erőfeszítés volna... " *Nemdebár, leborítóan okos, elragadó, eltelligens és utolérhetetlen ez a márciusi csillagra írott program. Talán egy kicsit forradalmi ízű s túlzott cselekvésre izgat, dehát március van s ilyenkor elnézően meg kell bocsájtani az ifjúság lobogó tettvágyának szabad kitöréseit... Evvel szemben mit tett, mondjuk, Fekete János vámosújfalui magyar napszámos? Előkotort két pengőt s odaadta a fiának, hogy segítsen vele a honvédcsaládokon. Fekete Jánosnak halvány fogalma sincs az egyenletről, a politikai logaritmustábláról s nem méregeti a háborús esélyeket differenciál és integrál számításokkal. Igaz, hogy a cikkíró sem teszi, mert nem tudja, csak éppen írja, elámítani kedves polgártársait, a mindenséget ostromló tudásával... Fekete János annyit tud, hogy háború van, a háborút meg kell nyerni s ilyenkor magyar becsület dolga a segítés. Azt sem tudja Fekete János, hogy a szegény dolgozó ember érdekében most nem lehet semmi okosat kitervezni s úgy tartja biztosan, hogy lehet, mert az élet keresztjét hordozó őseitől örökölte a magyar március hitét. S akármilyen megszédítő a logaritmus-elmélet, mi szívvel s lélekkel Fekete János oldalán állunk, a magyar haladás, a cselekvés és az új világ beköszöntésének örömével...*

Vitéz Jaross Andor

írja a Nemzetőrben: „A magyar történelem ismeri a virrasztót és a cselekvő magyar típusát. Hiba akkor történt, mikor e kettő szerepét tévesen felcseréltük. Mikor cselekedni kellett volna és a konzerváló, a virrasztó lépett előtérbe, vagy mikor virrasztani kellett volna és vaktában cselekedtünk. De ma tiszta a szemhatár, nem lehet rajta megtévedni. Még nem értük el a népi alapon nyugvó nemzeti egységet. Még nem értük el történelmi jussunk azon mértékét, mely teljes jövőbiztonságot nyujt. Még nem értük el gazdasági és szociális életberendezésünk olyan fokát, melynek fölényére nyugodtan támaszkodhatnánk. Még rengeteg a tennivalónk, hogy ellenforradalmunkat tényleg a nemzet érdekében győzelmesen befejezhessük. Még nem hárult el felettünk az a nagy történelmi veszély, melyet a keleti barbarizmus: a bolsevizmus jelent. Még nem érünk rá a múltban elmerengeni, mert ezer azonnali munkát diktál a jelen. Nincs magyar sztatika, melyet védeni kellene, csak mozgás, harc, jövőbenézés és ezer meg ezer új magyar feladat. A dinamika világát éljük. Minden megállás késlekedés. A késlekedés — lemaradást jelent! A nemzet életképességét, történelmi rátermettségét és tetterejét a ma cselekedetei bizonyítják. A virrasztók őrizzék a nemzet örök értékeit, de ne álljanak útjába a cselekvésnek. Az ő idejük még nem jött el. A lázas munka nincs és nem is lehet befejezve. Ma a nemzet jelenét és jövőjét nem múzeumok és mauzóleumok biztosítják, bármily fényes múlt beszédes őrei is legyenek, hanem a katonai cselekvőerő és a polgári munkakészség! Mikor március Idusába fordul a hét, időszerű volt mindezt elmondani, mert úgy érezzük, csak így lehet és szabad igazi tavaszt várnunk..."

Anglia

légi hadviselésének kérdése erősen foglalkoztatja a világsajtót s az Európára szabadított bombázó terror mélyen fekvő okait már valóságos új irodalom magyarázgatja. Általános a vélemény a semleges gondolkodók között, hogy Anglia nem katonai, hanem világpolitikai okok miatt próbál valahol, s bárhol tekintélyt biztosító erőt mutatni, hogy legyűrje a szigetország népének lelki nyugtalanságát. Az angol nép fokozódó idegességgel tekint a jövő elé s az a csodálatos, hogy a belső feszültséget egyelőre nem a háború elvesztésének, hanem a győzelem következményeinek súlyos gondja okozza! A háborús évek alatt szinte észrevétlenül eltolódott hatalmi egyensúly s a békében megoldhatatlan, romlott pénzügyi helyzet a legfőbb beszédtémája az angol polgárságnak. Amerika sajtója s jónéhány haragos szenátor nyiltan követeli az új angol adósságok törlesztését, — véglegesen átengedett támaszpontokkal s Oliver Stanley, az angol gyarmatügyi miniszter nem ok nélkül jelentette ki éles oxfordi beszédében, hogy Anglia nem hajlandó senkivel sem megosztani gyarmati uralmát... Anglia a háború kezdetén, — magyar pénzre átszámítva, — 125 milliárd pengő értékű aranyat és külföldi követelést vallott magáénak, s ezt az óriási összeget szinte maradéktalanul elvásárolta már. Ázsiában s a Csendes Óceán partvidékén és szigetvilágában, az angol tőkések 30 milliárd pengőnek megfelelő angol fontot fektettek be, de a japán hódítások a megtakarított nemzeti vagyonnak ezt a tekintélyes hányadát is nagyobb részében megsemmisítették. Anglia a birodalmon belül is, hitelezőből adóssá változott. Kanada, India és Délafrika visszafizették a követeléseket s lassan ők lesznek a „dúsgazdag" anyaország hitelezői. A „kölcsön és bérleti törvény" alapján Amerikának már számolatlan milliárdokkal tartozik Anglia s Stimson, az amerikai hadügyminiszter csak nemrégiben hangsúlyozta szigorúan, hogy a visszafizetést pénzben nem fogadják el... A háború aláásta a brit birodalom alapjait, a külső és belső adósságok terhe elviselhetetlen lesz a békében, a régi gazdasági rendszert csőd fenyegeti, s Anglia a szövetségesei felé kell bebizonyítsa erejét, legalább a levegőben. Az angol nagypolgár pedig dermedten várja a győzelmet. Ami ráadásul nem is olyan biztos...

Demokráciában

kissé viharosan dühöng az egyetértés s Európa szétszórt liberális és demokrata körei sokat tanulhatnak bálványaik „világos és emberséges" politikájáról. Londonban az Observer azt írja, hogy „a nemzeti önállóság elmélete csak képzelődés s az európai kis nemzeteket hozzá kell szoktatni a föderáció gondolatához..." Anglia majd kiméri az új államszövetségek határait s elvállalja az állandó döntőbírói szerepet... Duff Cooper úr pedig nagy beszédet mondott s többrendbéli igazságtétel után kijelentette, hogy „bármi lesz a vége ennek a háborúnak, gondoskodunk arról, hogy német nemzet többé ne legyen..." Röviden: a nagyobb nemzeteket megszüntetik, a kisebbeket összeolvasztják a derék angolok s készen lesz a világbéke. A józan emberek szerint, ez a demokrata recept igen alkalmas az egész emberiség elpusztítására... Az amerikai Roland Green Usher professzor, a történettudományok művelője tanulmányt ír a szovjet és a lengyel emigráns kormány ellentéteiről s kedves közvetlenséggel így fejezte ki humánus álláspontját: „Hülyeség volna 200 millió oroszt, 18 millió lengyelért megharagítani..." Ime, itt van a kis nemzetek demokratikus védelme, úgy ahogy azt valamikor Wilson a gyakorlatba plántálta. Hol vagyunk már az elfelejtett napoktól, amikor Anglia a lengyel határok állítólagos védelmében háborút üzent?.. A londoni Times már szebben beszél, mint Usher tanár úr s azt állítja, hogy „a szovjetnek joga van a saját szempontjai szerint ítélni meg biztonságának feltételeit s elvárhatja, hogy körülötte, a szomszédságában, szovjetbarát kormányok alakuljanak, megbízható kormányelnökök vezetése alatt... Ez volna ugyanis a népek igazán demokratikus önrendelkezési joga!.. De mi lesz a szomszédok szomszédjaival? Azokat is kötelezik majd a szovjetbarátságra, vörösből rózsaszínbe hajló lépcsőzetben?.. Moszkvában már megjelent a „Szabad Lengyelország" elnevezésű új lap, amely bevezető vezércikkében a lengyel „hazafiakhoz" fordul s kioktatja őket, hogy „a jövőben csak úgy születhetik meg a szabad, erős és független Lengyelország, ha a szovjettel testvéri módon egyesül"... Micsoda vad, torz és szemérmetlen propaganda fenyegeti az emberiséget a szabadság, az egyenlőség és a testvériség nevében!..

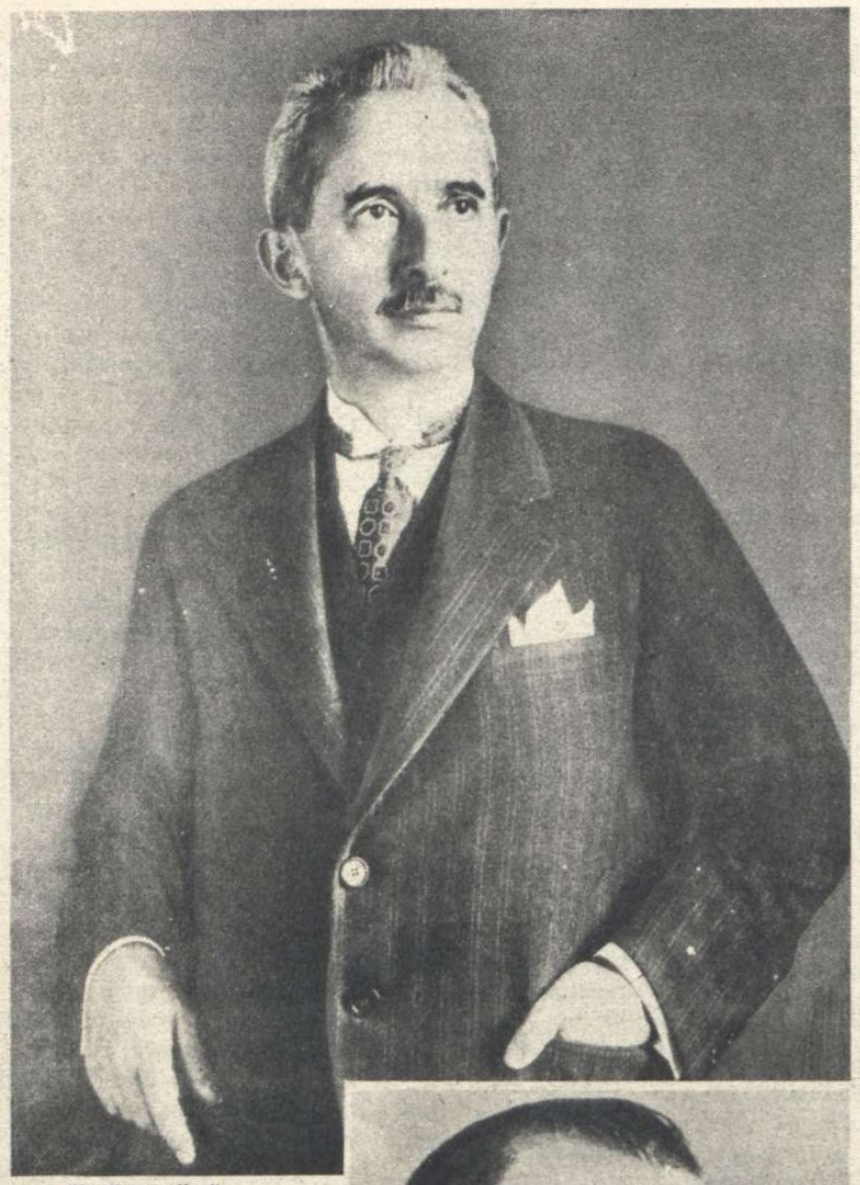

IZMET INÖNÜ
a török köztársaság elnöke. Kemal Atatürk tábornoka és első munkatársa volt, az új állam szervezése idején. Törökország készenléti semlegességét védi minden erejével. Kormányának átalakulása nem változtatta meg a török külpolitika irányát

SZARADZSOGLU →
Törökország miniszterelnöke, új kormányt alakított

ELIGAZÍTÁS
A TÖRÖK HATÁRVONALON

TÖRÖK TENGERÉSZIFJAK A DARDANNELLÁK VÉDŐI

A SEMLEGES

KÜLPOLITIKA ÉS KATONAI

A nemzetközi sajtó, a megszokott, régi módszerrel kürtölte világgá a török kormány átalakításának hírét s messzemenő, titokzatos következtetéseket vont le a pusztán belpolitikai jelentőségű eseményből. **Szaradzsoglu** miniszterelnök azonban, régi és kipróbált munkatársaihoz néhány új, kiválóan képzett minisztert vett be kormányába, de **a személyi cserék semmiben sem változtatták meg a török külpolitika bevált és szilárdan követett irányát. Törökország külpolitikai állásfoglalását évszázados, mélyen fekvő okok és körülmények irányítják. A török állami és katonai hatalom időtlen létérdeke megvédeni a Dardanellákat s ugyanakkor a Földközi tengert a moszkovita uralom ellen!** Szovjetoroszország évszázados hagyományok átvételével irányítja hatalmi politikáját s nincs olyan szövetség, vagy békés megegyezés, amely eltérítheti titkolt, vagy nyiltan megvallott szándékaitól... **Ha a szovjet megvethetné lábát a Dardanellákban, onnan már csak katonai erő űzhetné el. Ezt a rideg tényt minden török hazafi ismeri.** Törökország semlegességében is a Nyugat védője s történelmi veszedelme a szovjet, amely a Dardanellák vonalán elvághatja Európától. Ahogy Magyarország védte évszázadokon át a nyugatot, létének biztosítására, úgy most Törökország is az önvédelem szükségével ragaszkodik Európához s nem kerülhet egy táborba Szovjetoroszországgal, jövőjének súlyos veszélyeztetése nélkül. **Törökország és Bulgária** védik a Fekete tenger nyugati és déli partvidékeit a vörös imperializmus ellen s ezt az **európai feladatot** Törökország, az adott viszonyok sajátosságaiban, szigorú semlegességével szolgálja...

TÖRÖK GÉPESÍTETT GYALOGSÁGI ALAKULATOK
az ország déli határszélén

TÖRÖK PILÓTANŐ
Leányok és asszonyok nagy számban vesznek részt a török honvédelem felépítésében

AZ ANKARAI TAKSIM KASZINÓBAN
A török főváros szórakozó helyein színes összevisszaságban találkoznak a háborús és a semleges országok polgárai...

GÉPPUSKAFÉSZEK A VÁROS VÉDELMÉBEN

PÁNCÉLTÖRŐ ÁGYÚ A TÖRÖK HADGYAKORLATON

A török hadsereg felszerelése és kiképzése fokozott ütemben halad a világháború kitörése óta...

A TÖRÖK CSERKÉSZEK
kiváló emberanyagot nevelnek
a hadsereg számára

TÖRÖKORSZÁG

ERŐ A BÉKE VÉDELMÉBEN

↑ ELLENSÉGEK ÉS JÓBARÁTOK AZ ANKARAI TENNISZMÉRKÖZÉSEN
Képünkön elöl a német katonai attasé ül, mellette a portugál követ, s a második fa alatt Szaradzsoglu török miniszterelnök beszélget az amerikai követtel...

UJSÁG, FOLYÓIRAT A VILÁG MINDEN RÉSZÉBŐL...
A török ujságárus bódék Isztanbulban és Ankarában, jellegzetesen megmutatják a semlegességet

↑ IZMET INÖNU
államelnök minden reggeli kilovagolásánál megszemléli az ankarai helyőrség néhány egységét

↓ MENEMENDZSOGLU
török külügyminiszter Papen német nagykövetet üdvözli

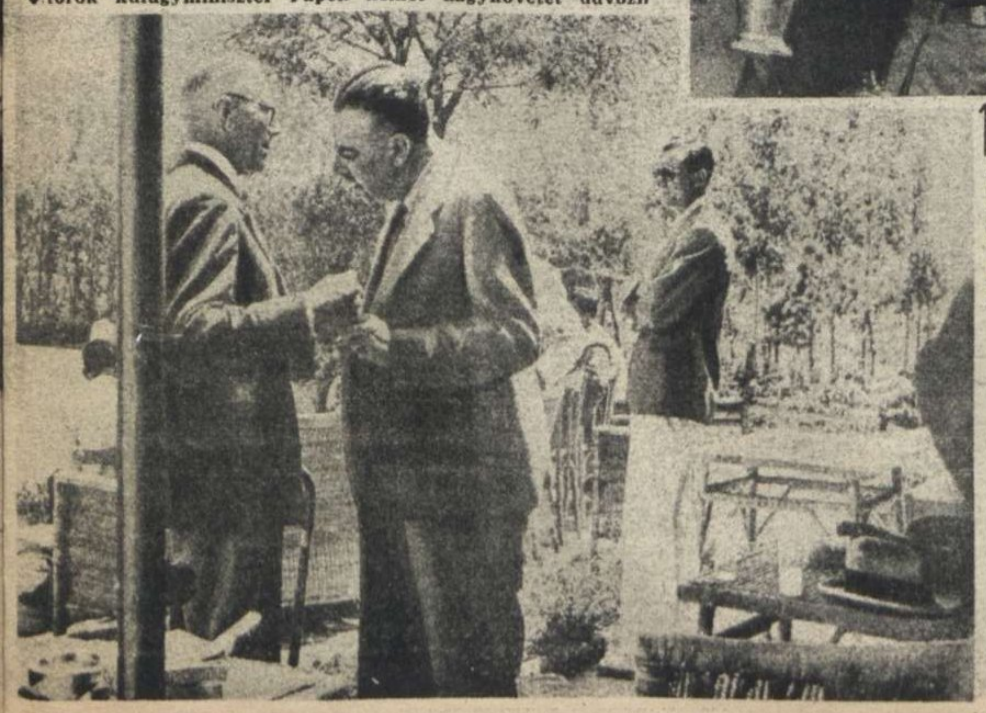

↑ LAWRENCE STEINHARDT
az ankarai amerikai nagykövet megvendégeli a török felségterületen leszállott és internált amerikai repülőket. Az U. S. A. bombázói Irakba igyekeztek és eltévesztették az irányt...

→ TÖRÖK, NÉMET ÉS ANGOL LOBOGÓK ISZTANBUL UTCÁIN
A diplomáciai negyedben, a harctereken megütköző összes népek és országok zászlait lengeti a tavaszi szél...

„TÖREKEDJETEK MINDIG ARRA, HOGY ÉLETETEK PÉLDAADÁS LEGYEN!..."

A Kormányzó Úr szózatot intézett a magyar ifjúsághoz március 15-én, Képünk: 10.000 levente és leventeleány márciusi ünnepe a Hősök-terén, ahol a kormányzói szózat elhangzott.

GYŐR VÁROSÁNAK 200 ÉVES JUBILEUMI ÜNNEPSÉGEI

Győr a napokban ünnepelte kétszázéves jubileumát, hogy Mária Terézia királynő a várost szabad királyi rangra emelte. A jubileum emlékére a város magára vállalja öt hadiárva teljes felneveltetését... Képeink: A törvényhatósági bizottság díszközgyűlésén báró Apor Vilmos megyéspüspök ünnepi beszédet mond. Alsó kép: Ünnepi nagymise a győri székesegyházban

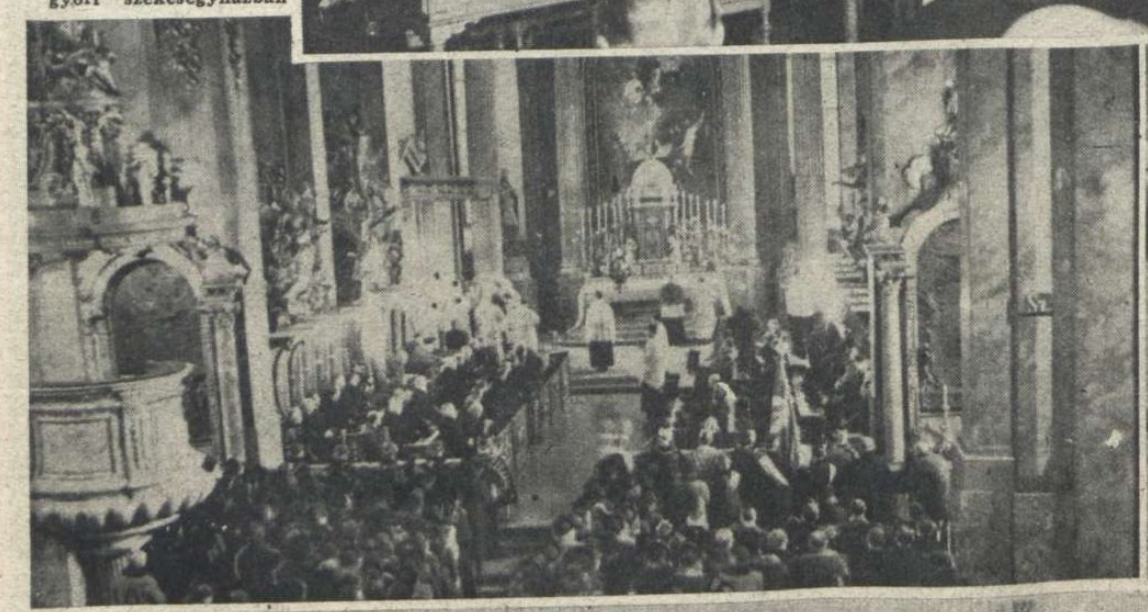

IDÉNY-NYITÓ MEZEI FUTÓVERSENY A MARGITSZIGETEN

A Margitszigeten vasárnap futották meg az idény első mezei futóversenyét. Az országos versenyen a fővárosi csapatok mellett vidéki egyesületek is elküldötték versenyzőiket. A versenyt Németh Béla, a MAC versenyzője nyerte meg. (Jobboldali kép.) Baloldali kép: a MAC győztes csapata

A MEDVEI DUNA-HID MEGNYITÁSA

Azon a helyen, ahol 1938 novemberében honvédségünk átkelt a Dunán, hogy ismét birtokba vegye a Felvidéket, a Csallóköz és Szigetköz ősi vidékén építették fel az új Duna-hidat. A feljáró vasbeton építményébe ezt vésték: „Építette a magyar tudás, erő és akarat az Csallóköz visszatérése után az 1939—1942. években."

A KORMÁNYZÓ
Varga József kereskedelmi miniszter ünnepi beszédét hallgatja

A KORMÁNYZÓ
Varga József kereskedelmi miniszter és az ünneplő közönség kíséretében elsőnek megy át a megnyitott hídon a medvei oldalra

SZIGETKÖZI KISGAZDA
Kis földjének terményeit ezután a legrövidebb uton szállíthatja Győrbe...

KÉPHÍRADÓ

SENKISEM GONDOL MÁR AZ IDEJÉTMÚLTA GŐZKOMPRA...
A medveiek boldogan, büszkén nézik az új hidat, amelyen most már szabadon közlekedhetnek az ország belseje felé...

MAGYARORSZÁG KORMÁNYZÓJA
kezet szorít a kubikussal

OLASZ BOMBÁZÓK ROHAMA
ALGIR KIKÖTŐJE ELLEN

Világ

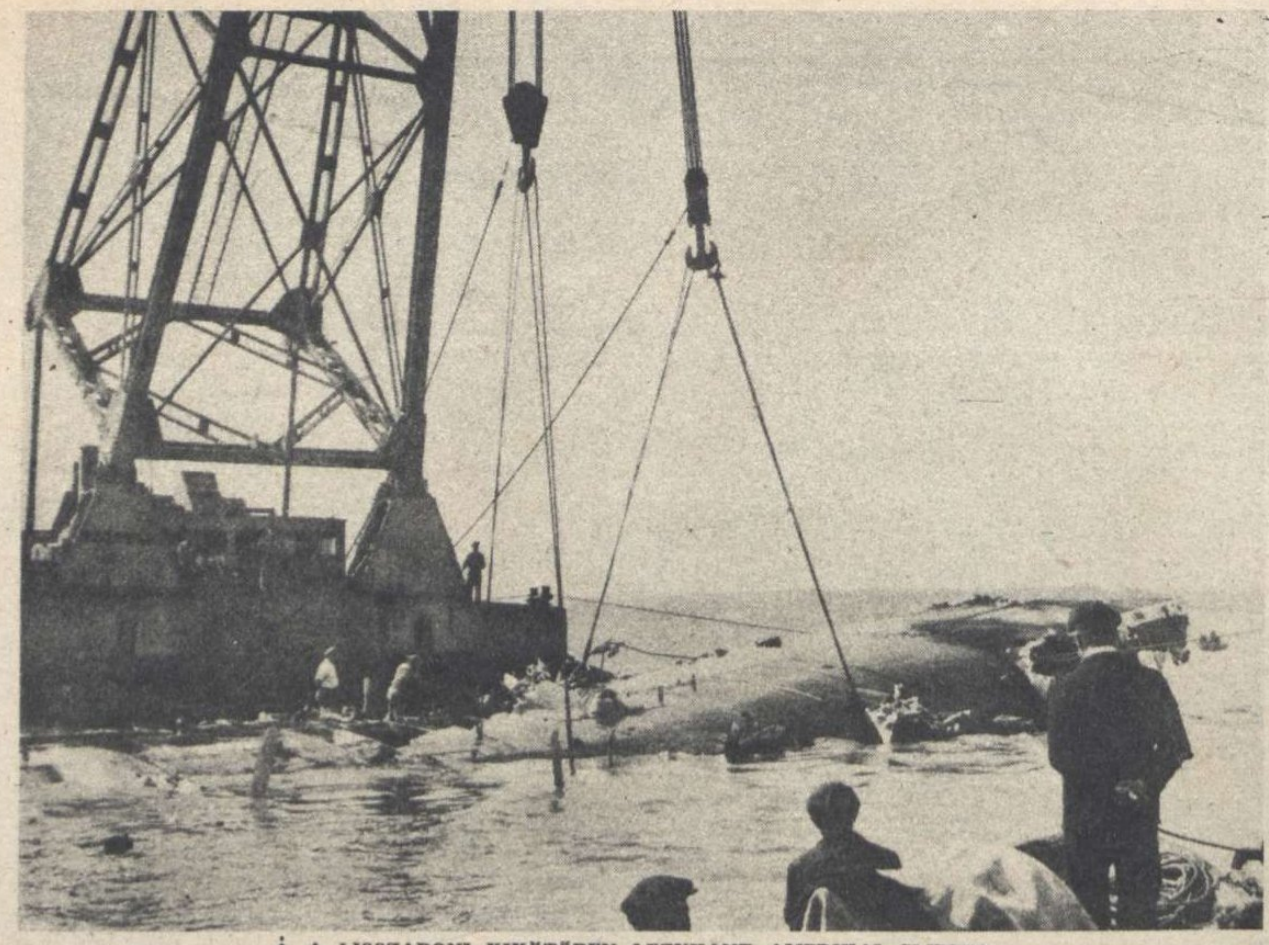

A LISSZABONI KIKÖTŐBEN LEZUHANT AMERIKAI CLIPPER-UTASSZÁLLÍTÓ REPÜLŐGÉP KIEMELÉSE AZ ÖBÖL VIZÉBŐL. A HALOTTAK MÉG A SZERENCSÉTLENÜL JÁRT ÓRIÁSGÉP BELSEJÉBEN VANNAK...

A FINN ELNÖKVÁLASZTÁS

Finnország 300 elektora szavaz a parlament épületében. Közel egy hónap után érkeztek az első képek Budapestre, Ryti elnök megválasztásáról

A KÜLFÖLDI UJSÁGÍRÓK

a karzaton feszülten várják az eredményt, amelyet mindenki előre tud, mert Ryti győzelme biztos

MARCEL DEAT,

a francia jobboldali mozgalom vezére, aki ellen Arbouse községben gépfegyveres merényletet követtek el. Marcel Deat sértetlen maradt, a mellette álló francia rendőrt azonban súlyosan megsebesítették a merénylő golyói

A DUCE ÉS RIBBENTROP

Az olasz nép vezére a római tanácskozások befejezése után elbúcsúzik visszatérő birodalmi külügyminisztertől

HINDU MUNKÁSOK KIZSÁKMÁNYOLÁSA HAZÁJUK EL

India hadianyaggyáraiban, a bebörtönzött Gandhiért imádkozó hind kérlelhetetlen parancsszóra harckocsikat szerelnek az angoloknak, mozgalom leverésére. Ez a sorsa az angol uralom alá hajtott

ujság

CIANO GRÓF, OLASZORSZÁG VATIKÁNI NAGYKÖVETE MAGLIONE KARDINÁLIS VATIKÁNI ÁLLAMTITKÁR TÁRSASÁGÁBAN

CIANO GRÓF FOGADÁSA A VATIKÁNBAN

↑ LIU-JI-WANN, Mandzsukuo követe (középen) Meissner német államtitkárral (baloldalt) és Oshima japán követtel beszélget, Mandzsukuo megalapításának 11. évi berlini emlékünnepén

A BERLINI PÁPAI NUNCIUS kifejezi szerencsekívánatait Mandzsukuo követének

← MEGTORLÓ LÉGI TÁMADÁSOK ANGLIA ELLEN! Az angol politikai és katonai vezetőség hirdette, kívánta és gyakorolta elsőnek a „légi terrort". Képünk a londoni visszafizetés egyik jelenetét ábrázolja

→ CSIPKEBETÉTES KÉK-FEHÉR SELYEMBLÚZ hirdeti leányostól a gyorsjárású tavaszt s a nyár közeledését...

1. HATALMAS ÚJ TÁBOROKBAN,
önkéntes norvég, holland, flamand és vallon diákok is résztvesznek a katonai előkiképzésben. Képünkön a tölgyfalombos Gert Hein oktatja az európai ifjúságot a szemléltető harcjáték közben

2. AZ ISKOLA PADJAIBÓL
táborba szállott ifjúság az első légvédelmi tanórán

Totális

ELSŐ KÉPSOROZAT A TANULÓ IFJÚ

Göbbels németbirodalmi miniszter híres berlini beszéde óta bámulatraméltó eréllyel, gyorsasággal és szervezettséggel indult meg Németországban minden népi, katonai és gazdasági erő **igénybevétele, a végső győzelem biztosítására.** A hadianyaggyártás gigantikusra fejlesztett méretei mellett, az emberi munka észszerű kihasználásának és a frontokon küzdő harcosok helyettesítésének kérdése került a szervező feladatok előterébe s a birodalmi légvédelem segédszolgálatainak ellátására Németországban **kiképző táborokba hívták be a 15—17 éves középiskolai ifjakat.** Képeink ezeknek a legfiatalabb légvédelmi katonáknak tábori életét tárják a magyar olvasóközönség elé, a gondos kiképzés első hónapjában.

7. A 15 ÉVESEK GYORSAN MEGTA
A SZERELÉST ÉS A HÍRADÓ SZO
ELEMI SZABÁLYAIT

5. VIDÁM ZAJONGÁS A KOMOLY ÓRA VÉGÉN...

6. A KIKÉPZŐK
és a fiatal légvédelmi katonák a szabad időt is együtt töltik

3. DÁN ÉS NORVÉG DIÁKOK LÖGYAKORLATA
a westerwaldi táborban

4. A LÉGVÉDELMI ÜTEG PARANCSNOKA
az ifjúsági segédszemélyzet fontos feladatairól beszél

mozgósítás Németországban

SZÁZEZREINEK LÉGVÉDELMI ÉS KATONAI KIKÉPZÉSÉRŐL

8. RIADÓ A GYAKORLÓTÉREN
Nehány hét után pompás fegyelmezettséggel látják el feladatukat a légvédelmi ütegekhez beosztott diákok

9. ←
NA MÉG EGY KICSIT . . .
A farkasétvágy — a fiatalok előjoga

10. →
MAGASABB KIKÉPZÉS
az ellenséges repülők támadásának megfigyelésében. Szülőiket, otthonukat, a hazát és az európai közösséget védik a legfiatalabb német korosztályok, a katonai szaktudás komoly és lelkes elsajátításával

SÍRVA KÖNYÖRÖGNEK a tervszerűen kiürített Demjanszk város lakósai a német katonáknak, hogy ne hagyják őket újra vörös uralom alá kerülni. A legszegényebbek is menekülnek a bolsevista uralom elől s boldogok, ha a tehergépkocsikra felkerülhetnek...

(A Magyar Futár rádióképe)

BAUMGARTEN-CRUSIUS
német főhadnagy, páncélgránátos zászlóaljparancsnok, megkapta a tölgyfalombot, a 7. szovjet gépesített gárdahadtest megsemmisítésében szerzett kiváló érdemeiért...

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK ÉS ÚJ

Nem túloztuk el a veszedelmeket a keleti fronton tomboló rendkívül súlyos téli csaták idején s most sem állítjuk, hogy már véglegesen megtört a vörös hadsereg támadó ereje, amikor komoly jelekből következtethetünk a tömegtámadásokba hajszolt szovjeterők kimerülésére.

A *bolsevizmus* vereségét várjuk és kívánjuk, de a jámbor óhaj pelyhet sem tud megmozdítani. Katona, fegyver, technikai felkészültség, nyersanyag, termelés, szállítás s az egymással szembenálló táborok belső erkölcsi és kulturális értéke, milliónyi egymásba fonódott és szétválaszthatatlan tényezője a roppant küzdelem végkifejlésének s éppen a bonyolult erők józan vizsgálatából meríthetjük azt a hitet, hogy ebben a véres és kegyetlen tusában, az utolsó forduló csak Európa győzelmével és a bolsevizmus bukásával végződhetik! Hiába mozgósította Timosenko a szovjet hadiipart s az óriás birodalom emberanyagát, hiába parancsolta meg Sztalin győzelemittasan az előnyomulást a határokig és hiába ömlött el a rengeteg vér s pusztult az anyag: a vörös hadak áradata acélfalnak rohant, lendülete megtörött s a kivérzett hadosztályok már sok helyen visszafelé ömlenek, a kiindulási pontok felé. *Szörnyű ütés remegtette meg Timosenko seregeit s nehéz lesz a vörös gyógyulás és a támadó szellem felélesztése a vert csapatokban...*

Lehetséges, hogy az elmúlott hét volt a nagy fordulat kezdetének időpontja, legalább is erre mutat a német hadijelentésnek az a fontos mondata, hogy *„a Dnyeper és a Donec között, a téli csata sikeresen befejeződött s a szovjetnek Ukrajna visszaszerzése nem sikerült"...*

A hét elején a szovjet, az arcvonal minden fontos szakaszán vad iramban támadott, de a hét végére elapadtak tartalékai s a vörös csapatok az ellentámadásokról is lemondottak. Nehány ilyen hét megszabadítaná Európát a bolsevista lidércnyomástól...

A katonai helyzet

kedvező alakulását a szovjetfronton, az összetartozó jelentések áttekinthető, rövid összegezésével, a következő pontokban ismertethetjük:

1. *Az északi arcvonalon*, a Ladoga-tótól délre s az *Ilmen-tótól* délkeletre eső frontszakaszokat, *Sztaraja Russza, Cholm* és *Velikije Luki* harcvonalaival együtt, *összefüggő hadműveleti területnek számíthatjuk*, amelyen Timosenko offenzivája, — a legvérmesebb napokban, — a német-finn arcvonal szétszakítására és a balti térségbe való betörésre indult meg. A *Ladogánál a* németek megjavították állásaikat s bőséges zsákmányt ejtettek. *Sztaraja Russzánál* óriás szovjettámadás zajlott le a hét folyamán. Pergőtüzes tüzérségi előkészítés után, páncélos és gyalogos egységek rohamoztak csatarepülők támogatásával, amelyekből egy napon 60 gépet lőttek le a német vadászok. A vörös támadás tökéletes összeomlása után, a német gránátosok meglepő ellentámadással, mélyen benyomultak a szovjetállásokba. *Cholm* városától délre, a jól előkészített rohamok hosszú sorozata kemény közelharcokban akadt el s a sikeres német ellenlökés elcsendesítette a vörösök támadó kedvét. *Az északi fronton küzdő szovjet hadseregcsoport a két szárnyon és a középen váltakozva kísérletezett a döntő áttöréssel s mérhetetlen áldozatok árán győződött meg a papírterv nehézségeiről...*

2. *A középső arcvonalon, Vjazma Szuhinics, Orel* és *Kurszk* térségében alakult ki a hadműveletileg összefüggő szovjettámadás. Ennek a frontszakasznak északi vonala, eredetileg erős hajlással nyúlt be Moszkva felé, *Rzsev* irányába s a front tervszerű megrövidítése következtében, a vörösök az *önként kiürített* területek elfoglalásával is dicsekedhettek. *Gzsak, Szicsevka, Bjelij, Vjazma* kiürítését Moszkvában különjelentésekben ünnepelték, de nehány nap mulva bevallotta a szovjetrádió is, hogy csak kisszámú utóvéd csapatok védték ezeket a városokat, a zavartalan elszakadás biztosítására. *Szuhinicstől délre azonban, Timosenko a döntő áttöréssel próbálkozott s nehány kilométernyi területen két páncélos dandárt, több lövészhadosztályt, töméntelen ágyút és csatarepülőt összepontosított, megnyerni a legnagyobb arányú anyagcsatát. Az elhárító harcban a német ütegek 200,000 gránátot lőttek ki s megállították vonalaik előtt a veszett rohamokat. Orel* környékén ellenkező harcászati módszert alkalmazott a szovjet: *széles arcvonalon* támadott, egymást követő hullámokban, az erős nyomás állandó fokozásával. Napokig tartott az elkeseredett csata, új és új tartalékok semmisültek meg az elhárítás tüzében s a hét végére már észrevehetően csökkent a szovjet ereje s megkezdődött a német ellentámadás, két vörös ezred megsemisítésével... *Kurszk* körzetében a szovjet is elismeri a verhetetlenül makacs német ellenállást és sikertelen támadásait egyelőre feladta.

3. *A déli arcvonalon, a kharkovi* térségben, a *Miusz-fronton* és a *kubáni hídfő körül* alakultak ki a hadműveleti súlypontok. Már a hét elején Kharkov felé özönlöttek a visszaszorított szovjetcsapatok. A mélyen tagozott vörös állások elfoglalása után, a német hadsereg győztes kötelékei több

SÜT A NAP A KARKOVI ARCVONALON...
A győztes csapatok az új bevetési parancsot várják

SZAKADATLANUL SZÁLLÍTJÁK A NÉMET REPÜLŐGÉPEK AZ UTÁNPÓTLÁST TUNÉZIÁBA, A SZICILIAI CSATORNÁN ÁT...

A SZÁLLÍTÓKOCSIBA BERAKOTT SEBESÜLTEKET
sem tudta már a visszavonuló vörös hadsereg elvitetni a gránátesővel borított hátsó területről. Elhagyatva, megfagytak a szerncsétlenek

MEGVILÁGÍTJA AZ ALKONYATOT
ezer és ezer ágyú tűzének villanása Karkov térségében. A szovjethaderő már enged a nyomásnak . . .

FORDULATOK

Irta:
Rajniss Ferenc

irányból betörtek a városba és véres utcai harcokban verték le a védősereget. *Kharkov elvesztése súlyos és csüggesztő csapás a vörösökre.* A város déli részén harcoló vörös csapatok már nem változtathatják meg a hadi helyzetet, mert *Boriszovka* elvesztésével, a hátráló szovjet hadsereg jobbszárnya is válságba került.

A kharkovi térségben *Bogoduchov, Achtirka* és *Graivoron* elfoglalása kiszélesítette a nagy német támadás arcvonalát, s *Bjelgorodig* lendítette előre. A *miuszi* arcvonalon már csak helyi jelentőségű csatározások folynak s a *kubáni* hídfőnél fellángolt harcokban a német vadászok betörtek a szovjet állásokba és szétverték a támadásra készülődő lövész hadosztályokat.

Március 1—10 között 773 harckocsit vesztett a szovjet s rövid 5 nap alatt 212 repülőgépet! A tartalék fogy, a tavaszi olvadás tart, az iszap nő . . . A kezdeményezés lassan, de feltartóztathatatlanul a német hadvezetőség kezébe került. A világtörténelem szekere jó irányba fordul . . .

4. A *honvédvezérkar* főnökének 47. számú hadijelentése közli, hogy *a bolsevistákkal harcban álló magyar seregtestek a lanyhuló ellenséges támadásokkal szemben, szilárdan tartják állásaikat.* A súlyos ellenséges veszteségek mellett, saját veszteségeink csekélyek. A legutóbbi ellenséges támadások visszaverésében, a magyar földi erőkön kívül *honvéd légi kötelékek is résztvettek s a német hadijelentés is megemlékezik feladatuk kiváló megoldásáról.*

Az angolszász frontok

tehermentesítését hiába remélte London és Washington a szovjethadszíntér eseményeitől. A tengereken és Afrikában nem csökken a tengelyhatalmak harci készsége és ereje: A német tengeralattjárók jó munkát végeztek az elmúlott hét folyamán s a jelentések először *8 hajó, 52.000 tonna,* majd *23 hajó, 134.000 tonna* elsülyesztéséről számoltak be. *Egy Amerikából Angliába igyekvő hajókaravánból a német búvárnaszádrajok 24 óra alatt 36 hajót, összesen 207.000 tonnát lőttek ki, közöttük 8 nagy lőszerszállító gőzöst! Az olasz torpedóvető repülőgépek kiváló eredményeivel együtt, több mint 400.000 tonna ellenséges hajótér került a hét folyamán a tenger fenekére... A folyton növekvő búvárnaszádveszedelmet, az angol légi terrortámadások bizony nem semlegesítik s nem is kárpótolják Angliát a félelmetes veszteségekért.*

Afrikában aránylag nyugodtan telt el a hét s az élénk felderítő és légi harcokat csak az utolsó napokban erősítette egy gyorsan visszavert angol páncélos támadás.

A német megtorló légi támadások sűrűsödnek Anglia fölött s lángoló tüzekkel hirdetik az angol népnek, az oktalanul kikényszerített, keserves jövendőt, amelyet még nem láthatunk ugyan, de komor beteljesülését a tényleges erőviszonyokból megsejthetjük . .

EMBEREK, LOVAK, HADIANYAG, SZÁNOK S FEGYVEREK
vad összevisszasága borítja a csatateret, ahol Timosenko parancsa halálba hajszolta a vörös hadsereg támadó egységeit

A LEGSZERENCSÉSEBB HARCKOCSI
A tuniszi partok mentén szolgálatot teljesítő német felderítő páncélkocsi legénysége pihenő közben egy angol tengeralattjárót pillantott meg s villámgyors tüzelessel elpusztította. A páratlan eseményt a páncélosra festett tengeralattjáró örökíti meg.

ROMHALMAZBA LŐTT AMERIKAI PÁNCÉLOS A TUNISZI HARCTÉREN
(A Magyar Futár rádióképe)

NÉMET LÉGVÉDELMI MEGFIGYELŐ
Berlin megtámadásának éjjelén

NÉGYMOTOROS LANCASTER-BOMBÁZÓ
a német főváros külső negyedében. Tüzeket gyujtott és tüzet fogott . .

LELÖTT ANGOL BOMBÁZÓ BERLIN HATÁRÁBAN
A gépet kettészelte a telitalálat s halottakkal csapódott a földre

A NÉMET VÁROSOK BOMBÁZÁSA

LÉGI TERRORRAL SOHASEM GYŐZHET ANGLIA!

Világhírű kulturintézmények, elmúlott évszázadok építészeti műremekei, halhatatlan képzőművészeti alkotások, a haladást, a művelődési, az emberi irgalmat, a szociálpolitikát és a közegészségügyet szolgáló épületek ellen vezet barbár hadjáratot az angol légi haderő Olaszország és Németország földjén. A barbár merényletek sorozata a kultura és a lovagias hadvezetés elemi szabályait sérti meg s a háború módszereinek szükségtelen eldurvulásához vezet. **A következményekért egyedül Anglia felelős s a befutó hírek szerint a szigetország máris fokozódó mértékben érzi a megtorlás súlyos terhét és pusztító hatását . . .**

A NÜRNBERGI MAUT-HALLE,
a 16. század építészeti műremeke, az angol bombázás után

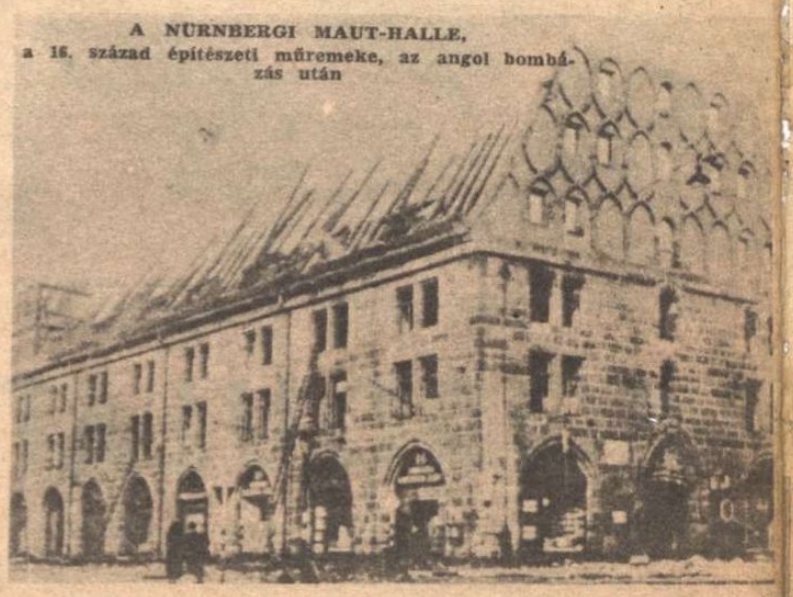

ANGOL ÓRIÁSBOMBÁZÓ KIHÜLT TETEME
Délnémetország városait támadta. Nyolc tagú személyzetéből öt fogságba került, három meghalt . . .

A SPITFIRE KÍSÉRŐ ANGOL VADÁSZGÉP SEM SZÁLL FEL TÖBBÉ . . .

A BERLINI SZENT HEDVIG SZÉKESEGYHÁZ
gyönyörű épületét védik a tűzoltók az angol bombázás után. Itt misézett állandóan XII. Pius pápa, berlini nuncius korában . . .

LÉGELHÁRITÓ ÁGYÚ
tüzel a Berlint támadó angol repülőgépekre

A VILÁGHÍRES NÜRNBERGI DÜRER-HÁZAT IS ANGOL BOMBA ROMBOLTA MEG

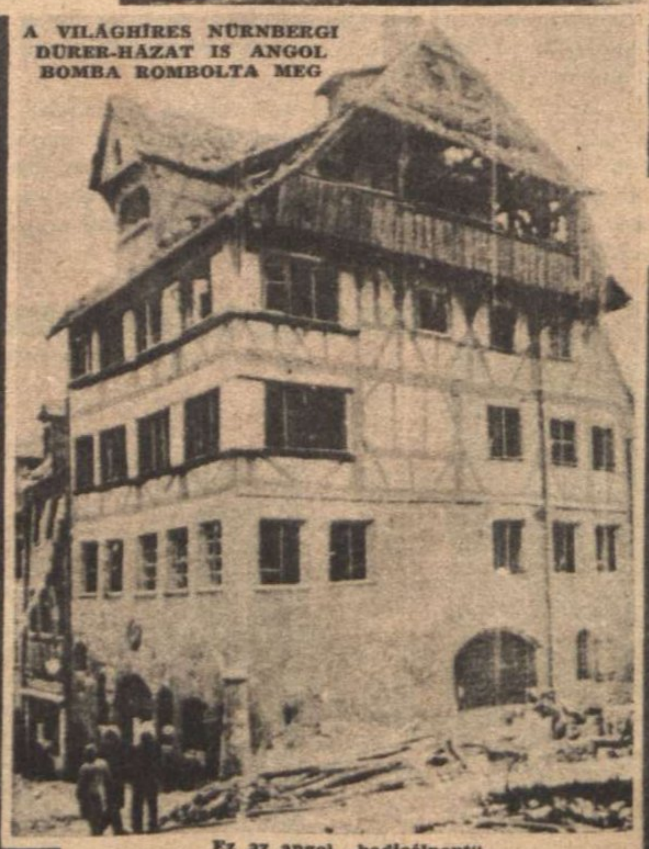

Ez az angol „hadicélpont",
az emberi kultúra nagyobb dicsőségére . . .

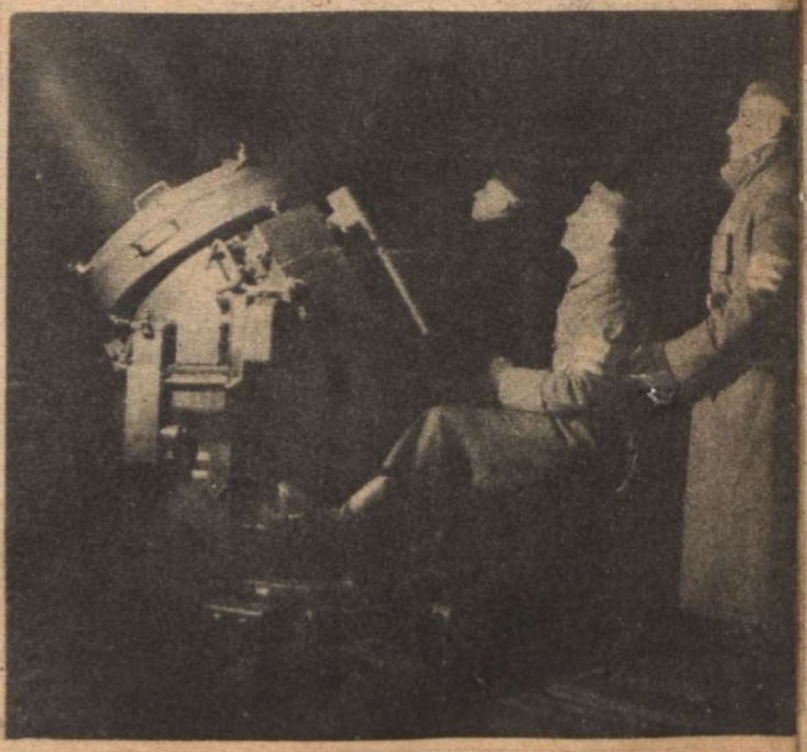

KERESIK A FÉNYSZÓRÓK
az angol gépeket az éjszaka sötétjében

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(30.)

— Ne hozzon kísértésbe, kérem. Kár a hízelgésért, nem mondok egyetlen nevet se. Ime, az első asszony, aki nem pletykázik. Tudja, milyen nehezemre esik?

— Visszamégy még az irodába?

— Sajnos, muszáj. De egy csésze teát megiszom veletek, addig várjon a munka.

Kavargatta az aranyszínű italt s kíváncsi tekintete átfutott a zsongó termen. Egyszerre letette a kanalat, s az ajtó felé nézett.

— Nézd csak...

— Mi az?

— Egy ismerős, akiről mindent gondoltam volna, csak azt nem, hogy itt találkozom vele.

— Hol van?

— Most jött be a feleségével.

Cecil rendkívül ismerősnek találta a két ember arcát, de nem tudott visszaemlékezni: hol látta őket. Divatos, vadonatúj holmi volt rajtuk, s kissé félszegen mozogtak az idegen környezetben, meg szokatlan ruhákban, — két divatbábú, ahogy a képes ujságokban szokták ábrázolni.

— A vasútépítőm, meg a felesége.

— Ó, most már emlékszem...

— Odamegyek hozzájuk.

— Az üzletei mégis fontosabbak magának, mint a felesége, — szólalt meg Cecil másik barátnője, aki eddig nem vett részt a beszélgetésben. — Mind ilyenek, maguk, férfiak. Egy üzletfél még a szerelmük mellől is el tudja csábítani akármelyiküket.

Hugó udvariasan mosolygott.

— Nem most mindjárt akarok szökni. Előbb megiszom a teámat. Aztán, tudja, asszonyom, mi férfiak mindig alacsonyabbrendűségi érzéssel küzdünk, ha maguk számbeli fölényben vannak velünk szemben. S ez a környezet is... Kiszolgáltatottak vagyunk benne, gyámoltalanok, mint az elefánt a porcellánboltban. Mindig attól félünk, hogy bajt csinálunk. Azért menekülünk...

— Szépen vonul vissza, — kacagott Sára.

Cecil elnézően mosolygott. Hugó most jó darabig nem vet majd feléje délben, otthon az asztalnál, fürkésző pillantásokat, a féltékenység és gyanakvás elalszik benne egy időre. Hadd menjen csak oda, a fiatal zsidóhoz, beszélgessen, ott fölényben lehet. Mennyire igazat mondott, a bókok mögött milyen ügyesen lapult meg az őszintesége, egy vallomás, amelyet a mosoly szépített és tett könnyeddé. Bizony, félszeg és szomorú volt gyakran, ha idegenek közé került, a magára szedett jó modor mögül, mint éles szögletek ütköztek ki természetének eredendő tulajdonságai.

— Jó, visszaadjuk az üzletnek, — mondta ő is, megszavazzuk. Úgyis lenne elég intim pletykáznivalónk, ami nem való férfiak fülének, s oly gyorsan telik az idő.

Felhörpintette a teát, kezetcsókolt s imbolyogva indult el a kis asztalkák között Juda, meg Rozele felé. Mindketten háttal ültek, nem vették észre, csak mikor rájuk köszönt:

— Micsoda meglepetés...

Juda felugrott és ragyogó szemmel mondta:

— Nekünk kellemes meglepetés... Igazán nem számítottunk rá, hogy itt akadunk össze. Voltam az irodában, azt mondták, a képviselőházba ment, már le is mondtam róla, hogy ma láthatom. Gondoltam, kihasználom az időt és elhozom a feleségemet ide is, hadd ismerje meg a finom helyeket Pesten.

— Nem volt még itt?

— Itt? Pesten is most jár először.

— Csakugyan? És tetszik ez a mi városunk?

Rozele elpirult, mintha illetlen dolgot kérdeztek volna tőle.

— Nagyon...

— Bizony, szép is itt. De azt hiszem, kellene keresni magácskának egy jó cicerónét. Olyat, aki lelkesen mutogat meg mindent, hiszen a férje is tájékozatlan nálunk. Az én öcsémet kérjük majd meg, hogy száguldjon végig az asszonykával Pesten, — fordult Judához. — Ő tanár, mellékesen művész is egy kicsit, esztéta, nagy készséggel tenne szolgálatot ilyen csínos hölgynek. Úgyis mindig azt szokta mondani, hogy ő már semminek se örül, csak a mások örömén keresztül, hát legalább ennek az öreg városnak is megint örülni tudna.

— Nagyon köszönjük. Talán igénybe is vesszük az öccse kedvességét.

— Meddig maradnak?

Juda mosolygott.

— Ez olyan háztűznéző-féle látogatás. Fel akarunk költözni és szoktatom a feleségemet. Huzódozik egy kissé a gondolattól.

— Ugyan! Egy csínos, fiatal hölgy nem akar pesti lakossá válni? Hihetetlen! Mindenki boldog lehet, ha a vidéki unalmas életet felcseréli egy nagyvárossal. Szórakozások, színház, koncertek, társaság..

— Persze... De ő konzervatív családból származik.

Hugó elmosolyodott. Nem meri azt mondani, hogy az asszony szülei orthodox zsidók voltak. Szégyelli az öreg Groszmann Oziást és feleségét, aki bizonnyal parókát hord és tiszteli a hagyományokat. Hja, a fiatalság megkényesedik. Most nézte csak meg jobban őket. Az asszony a legutolsó divat szerint öltözött, ölében hatalmas prém-karmantyú hevert, hosszú szoknyája alól kilátszott cipője franciásan hegyes lakk-orra, divatosra fésült, dús, fényes feketekontyán strucctollas kalap ült, óriás tűvel átszúrva. A férfi holmiján is szinte érzett még a konfekciós bolt szaga. Kabátját kigombolta, talán azért, hogy fekete bársonymellényén láthassa mindenki a fehér jegesmedvéket és zsebében az arany tisztiláncot, amelyet dúsfonású szálakból állítottak össze és kövekkel kirakott szívek tartottak egybe.

— Szóval Pestre jönnek lakni?... És mikor?

Juda nagy lélegzetet vett.

— Gondolom, tán az őszre. Addig likvidálni akarom odafent az üzleteimet, érdekeltségeimet, s itt fogok valamibe a tőkémmel. Azért is jártam az irodában, szeretnék egy órát elbeszélgetni, hátha együtt dolgozhatnánk. Az ember ragaszkodik azokhoz, akikkel egyszer már kellemes üzleti kapcsolata volt.

Reményi észrevette, hogy a fiatalember kerüli a megszólítást. Nem akarja már igazgató úrnak nevezni, mint azon a napon, mikor legelőször csengetett be pincéres meghajlással a Salgó és Reményi céghez. Egyenrangúnak érzi magát. Hideg, mint a kígyó; kiszámított, óvatos, mégis valami megnevezhetetlen gőg van benne, akár egy trónkövetelőben. Ezzel az emberrel jó lesz együttmaradni. Egyedül is több erő sugárzik belőle, mint az egész népes Reményi családból. Milyen kár, hogy már házas... Be lehetett volna venni a familiába; lekötni, a rokonság szálaival odaláncolni hozzá a maguk sorsát. Nincs vajjon öccse? Soha nem mondta. Most egyszerre visszaemlékezett, hogy az iroda ajtajában állva milyen gúnnyal, majdnem fenyegető hangsúllyal felelte az érdeklődésére: Tarnopolból jött...

Hm... Nagy kalóz lesz még belőle.

— Hát persze, — bólintott aztán, — természetes. És örülök, hogy ránk gondolt. A céget értette, ugye? Lássa, erről majd beszélünk egyszer. Az én társam nehézkes ember, ha jönne egy erős tőkeérdekeltség, megválnék tőle szívesen.

Juda konyakot kért kettejüknek, Rozele elébe pedig egy pohár zöld édespálinkát parancsolt.

— Az építési vállalat? — kérdezte, lustán ejtve a szót. — Nem arra gondoltam... Ha már az ember eljön vidékről, valami egészen nagyszabású dologba kezdjen a pénzével... Bank... tőzsde... Tudja, a legszebb dolog a világon: bűvészkedni a pénzzel. Megszaporítani, anélkül, hogy az embernek áruval kelljen vesződni, kalkulálni, szaladgálni, munkásokkal bajlódni, időjárástól rettegni... Próbáltam, nem tetszik.

Egyszerre úgy vetette hátra derekát s ült a bársonnyal bevont széken, mintha trónuson volna. Fölényes színt kapott a hangsúlya, a mondatok megolajozottan peregtek szájából: érzett, hogy olvan gondolatokat önt formába, amelyek gyakran foglalkoztatják. Reményi Hugó kénytelen volt igazat adni neki. Mi lehetne szebb, mint a pénzzel varázslatot játszani? Nem vesződni mással, mint egy-két könyvvel, súlytalan papírdarabokkal, azokba is csak éppen belenézni, hogy az alkalmazottak be ne csapják. Százezreket mozdítani meg egy sürgönnyel, vagy telefonnal Bécsben, Berlinben, Párisban, vagy Newyorkban, egy-egy ötlettel tízezreket keresni, s nem görnyedni tervek, elszámolások, kalkulációk, bérlisták fölött egy egész hosszú életen át.

— Igen... — mondta vontatottan, — ez csakugyan szép. De az ilyesmihez nagy kezdő tőke is kell.

Juda félrehajtott fejjel mosolygott, kissé lenézően. Hát ez is ilyen kiskaliberű ember a valóságban? Csak Munkácsról nézve látszott félistennek, nagy üzleti kapacitásnak?

— Nagy kezdő tőke? — ismételte gúnyosan. — Kérem, mondja meg nekem, a Rotschildok hány millióval fogtak hozzá a bankárkodáshoz? Talán egy fillér se kell hozzá, csak egy jó ötlet. Gondolat.... Hitel. Az kell, igen, hitel. Hogy az emberek bízzanak bennem, elhigyjék, hogy egy milliós üzlethez csakugyan van a zsebemben egy millió.

Világos és éles szavakkal magyarázta, mint egy kis kezdőnek, hogy az üzleti életben milyen nagy dolog a hitel. Még kis is adta magát a heves és lelkes diskurzus közben. Elmondta, boldogult apósa hogy adott neki Munkácson ötszáz korona kölcsönt és áruhitelt akkor, amikor voltaképen nem is számított még hitelképesnek és minden vagyona csak a kedve és tehetsége volt.

Reményi egyre jobban tisztelni kezdte a fekete, sovány, lobogószemű fiatalembert, s elhatározta, hogy nem engedi ki a barátságból. Brandstein Judának egyelőre szüksége van rá, ezt ő is igen tisztán látta, összeköttetéseket akar szerezni, ismeretségeket, s ehhez nagyon jónak találja a Reményiek szolíd firmáját. Hát hozzá kell segíteni ahhoz, amit akar, de közben leláncolni a barátsághoz.

— Hol ebédelnek? — kérdezte.

— Még nem tudom...

— Feltétlenül étterembe akarja vinni őnagyságát? Mert ha nem, tennék egy ajánlatot. Ebédeljenek nálunk. Legalább megismerik az öcsémet is, ő az asszonykával elmegy délután várost nézni, mi pedig diskurálhatunk ezekről az érdekes dolgokról. Ott lesz a sógorom is. Városatya, ügyvéd.

— Jó. Köszönjük, igazán kedves.

— Hát akkor én most szaladok az irodába, van még elintéznivalóm ott, egy órakor ebédelünk.

Kezetcsókolt Rozelének, s érezte az asszony olcsó, édeskés parfőmjét. Messze vagytok még — gondolta, — nagyon messze vagytok a naptól, amikor a magatok lábára állhattok. Majd Cecil segít ennek a csínos, fekete falusi ártatlanságnak... Cecil... Igen, ő sokat lendíthet a barátságon is, megerősítheti, hiszen az asszony ragaszkodása néha többet jelent az üzleti kapcsolatoknál.

— Majdnem elfelejtettem, — fordult vissza, — a lakásunk címe... Névjegyet vett elő s aztán mosolyogva, gyors léptekkel távozott, egy tekintetet vetve a tükör alatti asztal felé, ahol Cecil aranyos hajkoronája bizalmasan borult össze a kis Sára sötét fürtjeivel.

Átvágott a Gizella-téren, befordult a Váci-utcába s kényelmesen bandukolt a sűrű forgatagban. A rikkancsok éppen akkor száguldottak végig a városon, ügyesen kerülgetve az andalgó, összetorlódó tömeget s torkukszakadtából ordították szenzációik címét. Reményi vett egy Az Estet, kíváncsi volt: mit hoznak a lapok a képviselőházi ülésről. Megnézte a címeket, s az újságot a zsebébe gyűrte: majd az irodában elolvassa, egyelőre elég volt, amit a vastag betűvel szedett címek mondtak.

Kár volt nem szólni Cecilnek, hogy vendégeket visz ebédre, de most már mindegy, az asszony is mindjárt indul hazafelé s baj nem történhetik, elég

gyakran ülnek váratlan vendégek asztalhoz a Reményi-házban. Legfeljebb telefonál az irodából. Érdekes... Miért fontos annyira? Ez a kis vidéki zsidó tán különb, mint azok, akik máskor megfordulnak náluk? Hiszen jóformán az evőeszközökkel se tudhat bánni feleségével együtt. El akarja kápráztatni? Felrakni az asztalra Cecil családi ezüstjét, a címeres nyelű kanalakat, késeket, a kristálypoharakat, gyertyatartókat, s a régi porcellánt, amit csak különösen ünnepélyes alkalmakkor vesznek elő a kék-bársonnyal bélelt, vatta-puha ládából? Hadd ámuljon a munkácsi újgazdag és érezze: nem olyan egyszerű dolog úrrá változni, mint ahogy ő elképzelte.

II.

— Hát jöjjön akkor, asszonyka... — karolt bizalmasan Rozele könyöke alá Reményi Andor. — Hagyjuk az urát, meg a bátyámat nagyképű és unalmas üzleti tárgyalásukkal együtt. Elviszem magát és megmutatom a világ szépségét és gazdagságát a Halászbástyáról, mint ama kísértő cselekedte. Ha akarja, magának igérem mind, amit láthat onnét s nem is kell nagylelkűségemért imádnia.

Hátrasimította hosszú haját, lusta és fáradt mozdulattal, amit a tükör előtt tanult meg s intett a három férfinek, akik ottmaradtak a dohányzó mély, süppedő bőrkarosszékeiben a tompán fénylő mokkáscsészék mellett. Cecil is velük együtt távozott. Elkísérte őket az előszoba ajtajáig, megölelte Rozelét és intett Andornak:

— Vigyázzon! Nem kell okvetlen mindjárt az első napon visszariasztania Pesttől és a pesti emberektől ezt a kis asszonykát! Maga pedig, drágám, ne réműljön el, ha szokatlanul vakmerő lesz a tanár úr. Nem kell őt komolyan venni.

— Köszönöm a használati utasítást, kedves sógorasszony, imádott Szöszil. Majd igyekszem jólnevelt úriember módjára viselkedni, bár ez nehezemre esik, mint tudja...

Juda utánuk nézett, míg az előszoba ajtaja becsukódott mögöttük. Ujjai közt vastag szivart tartott, a füst meleg és kimondhatatlanul finom illata körüllengte fejét, teste úgy pihent a mélyöblű bőrfotöjben, mintha fodor bárányfelhőn ringatóznék. Az ebéd ízei még ínyén lebegtek s legszívesebben elvonult volna valamelyik sarokba, hogy pontosan végiggondolja ezt a másfél órát, amit a Reményi-házban eltöltött ma délben. Ezek vajjon akkor is így esznek, ha egyedül vannak? Lehetséges... Az asszony valódi arisztokrata, tán gróflány volt. Egyszer majd megkérdi Reményi Hugótól. Micsoda finom teremtés!... És azok az ezüstök az asztalon! A nehéz gyertyatartók. A finom borok a szikrázó kristálypohárban, a porcellánok, amelyek úgy csengenek, akár az arany! Nem, ez nem a Reményi Hugóék urasága. Nem a családé, amelynek őse a széles aranyrámából nézett le a dús asztalra. Mindegy... Az előkelőség langyos levegője árad el a lakásban, a bútorokon, a süppedő szőnyegeken, s a cselédek halk mozgása is utólérhetetlen. Mikor lesz neki módja, hogy ilyen környezetben éljen? Ez valóban csak a pénz kérdése volna? Ó, akkor nem kell sokáig várni! Ilyen címeres ezüstjei neki is lehetnek, régi bútorai, szőnyegei is. Gyéressy Ádám kastélyában biztosan akad efajta kincs! Őszre, mikor ideköltöznek Pestre, Rozele körül is csipkék, bársonyok, fényesre kopott támlájú, selyemmel bevont székek, aranyrámás tükrök lehetnek. Majd visszaadják ezt az ebédet Reményi Hugónak, aki egész idő alatt rajta tartotta a szemét, — látta, — s fürkészte arcán az ámulat kifejezését. Hogy csodálkozik, ha észreveszi: ez a tarnopoli fiatalember se marad mögötte úriságban és eleganciában!

— Akar még egy csésze feketét? — riasztotta fel gondolataiból a házigazda.

— Köszönöm, ha szabad...

A jószagú, barna lé belecsordult az aranyos csészébe.

— Hát most csakugyan nyugodtan diskurálhatunk. Az én fiatal barátom Pestre akar költözni és itt szeretne valami nagyobbarányú vállalkozásba fogni, — magyarázta Reményi Hugó a sógornak, aki elnyujtózva karosszékében, unottan motozott szájában ezüst fogvájójával, amelyet mindig zsebében hordott.

— Igen? Mennyi tőkéje van?

Juda úgy tett, mintha magában számolgatná vagyonát, aztán rövid hallgatás után csendesen mondta:

— Ha feleségem vagyonát is beleszámítom, körülbelül háromszázezer korona.

Az ügyvéd füttyentett és kíváncsian végigmérte a vendéget.

— Úgy? És mit akar kezdeni vele?

— Pénzüzletet szeretne folytatni.

— Nem rossz gondolat... Mindenesetre sokkal életrevalóbb, mintha vállalatot alapít, vagy kereskedik. A bankszakmának kedveznek az idők. A nagy pénzintézetek elzárkóznak a hitelnyujtás elől, inkább ipari érdekeltségeket vállalnak, mint egyes adósokkal vesződnek. Pénzszűke van... Egy ügyes magánbankár, akinek van forgótőkéje, tisztességes percentet kereshet olyan helyeken is, ahol nem forog veszélyben a kihelyezett pénz.

Hugó utánanézett szivarja füstjének.

— És a tőzsde is...

— Ha értenek hozzá! Az már veszedelmesebb terület egy tapasztalatlan ember számára.

— Hát hiszen...

— Tudom, mire gondolsz. Hogy Arnold segítene neki!

Reményi Hugó magyarázón fordult Juda felé:

— A sógoromról van szó, a legkisebb húgom férjéről. Fiatalember az is, nincs még harminc éves, nagyon tehetséges. A tőzsdén dolgozik. Komor Arnold. Majd megismeri.

— Komor? — emelte fel fejét érdeklődőn Juda. — Van neki egy ujságíró rokona?

— Miért?

— Ismerek egy ujságírót, azt is Komornak hívják.

— Nem hiszem, — mosolygott Hugó. — Nem tudok róla, a név pedig különben se jelent semmit. Nagyon sok Komor van Pesten, kevés fantáziája van azoknak, akik a nevüket magyarosítják. Apropos... névmagyarosítás...

Leverte szivarjáról a hamut és közelébb huzódott Judához a kanapén.

— Nem haragszik meg, ha mondok valamit?

— Tessék... tessék csak...

— Egy baráti jótanács. Tudom, nem ért félre, hiszen maga olyan intelligens. Látom egész viselkedésén, magatartásán, haladó gondolkodású ember, akiben nincs semmi fölösleges szentimentalizmus, hagyományokhoz való ragaszkodás és más eféle. Szóval csak ezért mondom, hogy ha boldogulni akar, valamire még el kell határoznia magát.

Juda kíváncsian várta a hosszú és körülményes bevezetés után: mit akar voltaképen Reményi. Letette a szivart és feléje fordult.

— Magyarosítsa meg a nevét.

— Tessék?

— Válasszon valami jól hangzó nevet a mostani neve helyett. Tudja: Brandstein is, meg Juda is... nem haragszik, ugye?.. rossz... Határozottan rossz. Hogy megvilágítsam egy hasonlattal, olyan, mintha egy kitűnő árut valami cseppet se bizalomgerjesztő ügynökkel akarna bevezetni. Nézze, én tudom, hogy ostobaság, de az itteni népben van valami előítélet a zsidó nevek iránt. Ha a bankszakmában akar tevékenykedni, feltétlenül szüksége lesz összeköttetésekre az úri világban, az arisztokráciában, a gentryk között. Ki tudja, hány kitűnő üzletet nem kötnek meg magával csak azért, mert úgy gondolkoznak, hogy „egy Brandstein Judával" nekik derogál összeállni? Keressen egy jóhangzású magyar nevet.

Az ügyvéd hangosan felnevetett:

— Bercsényi! De az a Judával nem igen fér össze. Hogy mennyi galibát okoznak az apák a fiúknak az ilyen ősi nevekkel... Hiába, még a nemesség is relatív valami. Látja, fiatal barátom, a mi nemességünk régibb, mint a Habsburgoké, vagy bármelyik uralkodócsaládé a Gothai Almanachban, s jön úgy, hogy szégyenkezünk miatta. Hogy az ördögbe adhatnak valakinek a mai világban ilyen nevet, hogy Juda? Akármit biggyeszt elébe, messziről kiabál. Ha egyszer földbirtokos lenne, lakna egy gyönyörű kastélyban, az utolsó bérese is tudná, hogy zsidó. A fene egye meg a tapintatlan ősöket!

— Ne tréfálj, — intette le Hugó, mert attól tartott, hogy a hideg, számító, de mégis érzékeny fiatalembert meg találja bántani, — inkább találj ki egy jó nevet.

Judát mulattatta a játék. Csakugyan, jó volna már szabadulni Tarnopolból hozott nevétől. Mi szüksége van rá? Elhagyta a ruhákat, amelyekben átlépett a határon, levágatta haját, amelynek arca mellett függő tincse örökké emlékeztette a közösségre, a nagy, meleg megtartóra, csak éppen nevét hurcolja tovább, egész életén keresztül? Fölös teherként, amely önmagát és másokat minduntalan emlékezteti eredetére?

— Mondom, bajos a Juda mellé. Bottyán Juda? He? Béry-Balogh Juda? Még ha Jenő volna! Itt csak a kikeresztelkedés segít.

Juda most megszólalt:

— Arra talán egyelőre nincs szükség.

— S ha egyszer szükség lesz, — ragadta meg a kérdést Hugó, — akkor azt is megteszi?

Tudni akarta, milyen mély a fiatalemberben a zsidóság, mennyi öntudattal hordozza származását, s a hagyományok terhe kényelmetlen-e neki.

Juda vállat vont:

— Ha szükség lesz rá? Attól függ, mit nevezünk szükségnek... Ha annyi előnyöm származik belőle, hogy megéri? Megment valamitől? Miért ne?

— Nem csalódtam magában! — lelkesedett Reményi, — ilyennek kell lennie egy felvilágosult embernek. Semmi előítélet, semmi fölösleges szentimentalizmus. Nők és gyermekek számára fenntartott érzések...

Az ügyvéd konyakot töltött.

— Ezt elintézhetjük. Csak kérvényt kell beadni, nagyon egyszerű a dolog. Milyen nevet akar?

— Őszintén szólva eddig még nem gondolkoztam rajta.

— Folytatjuk. —

BESZÉLGETÉS A TORMA ÉS TÖKMAG KIVITELI Rt.-NÉL

— Mit szólsz, Aladárkám, hogy milyen szépen megvédett téged a Népszava.

— Igen, igen, nagyon konstruktív volt, kérlek, pedig nekem azt mondták, hogy a Népszava azokat az izé... munkásokat szokta védeni, kérlek alásan...

KELLEMETLEN NÉGY ÉVES EMLÉK

AZ ANGOL RÁDIÓHÍR KORONATANÚJA:

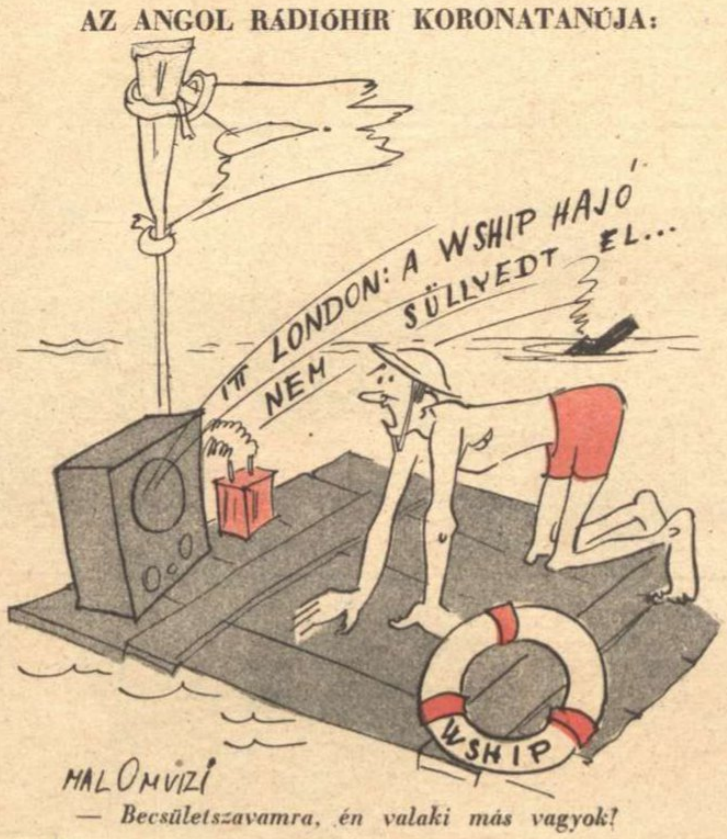

— Becsületszavamra, én valaki más vagyok!

A FARSANG VÉGÉN

— «Csak párosan szép ez az élet...»

TALÁN NEM IGAZ?

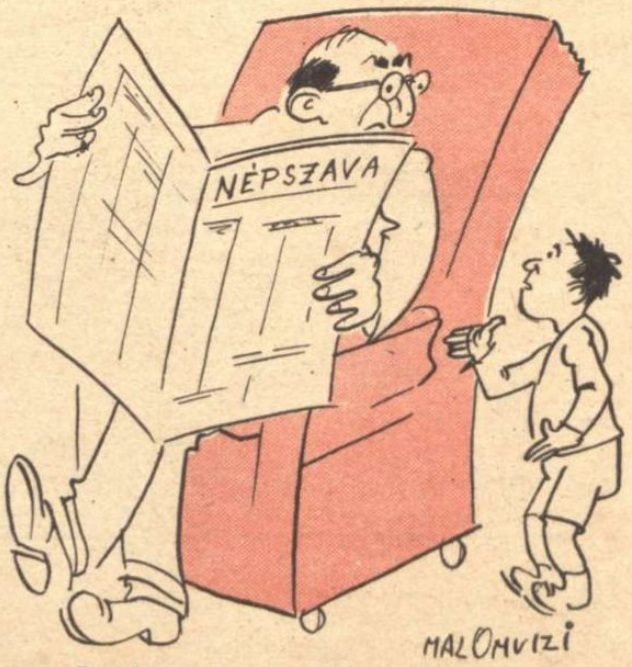

— Papaleben, azt mondták a gyerekek az utcán, hogy te nem öntudatos munkás vagy, hanem egy öreg zsidó...

A DICSÉRET ÉS A VALÓSÁG

A canterburyi érsek mondotta: *«A kereszténység hálával tartozik a bolsevizmusnak...»*

RÖGESZMECSERE AZ UTCASARKON...

AZ A FRÁNYA POLITIKA

— Itt a szép tavasz, Glückpilcz úr!

— Mit örvendezik olyan nagyon? Én már beleéltem magam a téli hírekbe...

ÉLJENEK A HALOTTAK!...

Ábra és szöveg egy bizalmas zsidó kultúrpolitikai előadáshoz.

Minden élő goj gyanús! Ne foglalkozzatok velük. Arra intelek benneteket, kedves fajtestvéreim, hogy mindig csak az elhunytakra hivatkozzatok. Csak Petőfit, Aranyt, Széchenyit, Kossuthot, Tompát, Eötvöst, Tiszát magyarázzátok kedvetek szerint, mert ők már nem tiltakozhatnak — ellenetek...

CSALÁDI KÖR A SZOVJETBEN

...és Sztalin atyánk arról is gondoskodik, hogy a világ többi munkásai is, végre emberhez méltó viszonyok között éljenek...

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC lőszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

A lapot küldi:

.....

Cím:

.....

Tábori posta szám:

EJTŐERNYŐS FELDERITŐ CSAPAT
PARANCSNOKA A TUNISZI FRONTON